רעיונות חדשים ב"רים"

"רים" גאה להציג בישראל:

mobilia
המטבח האמריקאי האמיתי

אף נ.ג.ר לא יצליח לחקות אותו

לבחירתך בעץ סנדוויץ' או בסיבית

• תשלומים שקליים שווים

תנור "פאר" אלקטרה BUILT-IN חינם!

קנו את המטבח שבתמונה, דגם "קונטור" או כל דגם חדש אחר שתבחרו, ותקבלו חינם במבצע, תנור "פאר" אלקטרה בילט אין עם תא אפיה. תוכלו לקבל חינם, גם כיריים גז וקולט אדים "פאר" אלקטרה. פרטים בחנויות.

רים

תשלובת הריהוט הגדולה בישראל

חנויות רים: לרים 55 חנויות בכל הארץ אחת מהן קרובה ודאי לביתך! ■ ירושלים: כורש 7 • מרכז כלל יפו 97 (חנות מיוחדת למטבחים) • חנות חדשה: שלומציון המלכה 18 • אזור התעשיה גבעת שאול ב' ■ תל-אביב: בן יהודה 108, 116, 118 א' • הרצל 102, הרצל 32 • בית קלקא דרך פ"ת 116 • כל-בו שלום, אחד העם 9 • דיזנגוף סנטר, שער 3 ליד המשביר ■ רמת-השרון: סוקולוב 30 ■ חיפה: הרצל 67 • דרך הטיבת גולני 23 • ההסתדרות 20 (צ'ק פוסט) ■ מפרץ חיפה: "ריסי", צומת קרית אתא ■ באר-שבע: הרצל 54, 58 • קרן קיימת 71 • אזור התעשיה גב-ים, ביתן 6 ■ אילת: הוכמן ובניו ■ אשדוד: רח' רוגוזין 25 ■ אשקלון: צה"ל 29 ■ דימונה: תחנת אגד ■ חדרה: הרברט סמואל 52 ■ חולון: רח' סוקולוב 8 ■ הרצליה: ויצמן 20 פינת היובל ■ כפר-סבא: קפלן, ויצמן 66 ■ נהריה: שד' הגעתון 2 ■ נצרת: נמסוואי 720 ■ נתניה: שער העמק 1 ■ עכו: רח' בן עמי 32 ■ עפולה: רח' מנחם פינת ארלוזורוב ■ פתח-תקוה: בית "ריס", בר-כוכבא 23 ■ צפת: רח' ירושלים 18 ■ קרית-גת: שד' לכיש 7/18 מול מ.ד.א. ■ קרית שמונה: מרכז מסחרי ■ ראשון לציון: רוטשילד 81 ■ רחובות: אחד העם 27 ■ רמלה: הרצל 84 ■ רמת-גן: ז'בוטינסקי 106

יצחק אלישיב

מהמכולת לשולחן

יצחק אלישיב: בלי אש"ל

אחד התחביבים הגדולים של יצחק אלישיב, 39, הוא לארח אנשים מכובדים ביישובו, אזור. מה שהיה פעם מקום מוזנח, על כביש תל־אביב־ירושלים, הפך בשנים האחרונות לגן פורח. אלישיב אוהב להזמין אליו אישי־ציבור, שיבואו לראות איך ישוב שהיה פעם על מפת־הפשע שינה את עורו.

לאחרונה הגיע לביקור במקום, מפקד מישטרת מחוז תל־אביב, ניצב גבי אמיר ופמלייתו. איציק אלישיב שמכהן כראש־המועצה מגיל 27, הוביל את אורחיו במשך שעתיים דרך מרכז־הספורט וכל יתר האתרים שפותחו במשך השנים.

לאחר הסיור המייגע, הוזמנו האורחים לארוחת־צהריים. האורחים שאולי תיארו לעצמם, שהם יוזמנו לאחת ממיסעדות אזור, הופתעו. הם הוזמנו כולם לחדרו של ראש־המועצה. שם שלף אלישיב, מערכת כלי־אוכל השמורה עמו במישרדו. הוא הרים טלפון למכולת השכונתית, פלט הזמנה, ובתוך מיספר דקות היה השולחן המישרדי ערוך, כשעליו עוף בגריל, סלטים ומשקאות – ארוחת־צהריים של ממש.

ליד השולחן סיפר־הסביר אלישיב לפמליה המכובדת, כי הוא אינו נוהג להגיש הוצאות אש"ל ואף אינו מאשר זאת לעובדיו -- לכן גם אין אירוח במיסעדות, אפילו לאורחים המכובדים ביותר.

איש מהאורחים לא הרגיש נעלב לאחר ההסבר הזה.

■ איילה זמרוני

זאב דושניק

קריירה בהוואי

זאב דושניק: ייצוג ישראלי

לאחר עשר שנות דיילות ב"אל־על", החליט זאב דושניק, חתיך תכול עיניים (34), שזה הזמן לעשות הסבה מקצועית. זאב, שנודע בעבר ברומן הסוער שניהל עם הדוגמנית שרונה מאראש, יצא לחופשה בדרום־צרפת. מה שלא ידע זה, שבאותה חופשה הוא יתחיל את הקאריירה הבאה שלו. גורל? אכן.

במסיבת־קוקטייל שנערכה במיסגרת התחרויות המסורתיות של מירוץ הסכיניות פגש בבעלי חברת "הוואיין טרופיק". בין כוסית לכוסית קיבל זאב את ייצוגה בישראל של החברה הבינלאומית, המתמחה בייצור תכשירי שיזוף.

החברה מארגנת גם תחרויות יופי שבהן נבחרת אחת לשנה "Miss Hawaien Tropic". זאב הנמרץ החליט להתלבש גם על העניין הזה. בימים אלה הוא ממיין יפהפיות ישראליות שמתוכן תיבחרנה עשרים מועמדות אחרונות.

ב־11 במרץ יערך במלון "דן־אכדיה" קבלת־פנים חגיגית, שבה תיבחר הנציגה הישראלית שתישלח לתחרות העולמית בהוואי. בין השופטים יהיו גדעון אוברזון ודליה מזור. על־פי דיווחים משנים קודמות בהוואי, זהו מאמץ כדאי: הנציגה השבדית, למשל, זכתה לפני שנתיים (1984) בתואר הנכסף וגם במכונית "פורשה" אדומה, בספינת־מירוץ, מעיל פרווה, יהלום וכ...חוליו איגלסיאס. אחד הפרסים הוא טיול זוגי מסביב לעולם. איגלסיאס נדלק עליה, הצטרף למסע והתפתח ביניהם רומן שנמשך לפחות שנה.

לא רע, מה?

■ עמית לוינסון

גד פניני

פוליטיקה ו"דאן 1"

גד פניני: פלשתינאי טהור

אפילו במושגים של קאראפי, גד פניני הוא פלשתינאי טהור. כי משפחתו של הגבר הצעיר והמטופח מרמת־השרון יושבת בארץ הזו (יפו, ירושלים, רמלה) זה עשרה דורות, ואכן קדמה בהרבה לפלשתינאים ערבים רבים.

לצעיר האלגנטי בן ה־34 (נשוי פלוס שלושה) יש בהחלט לוח־זמנים צפוף מאוד. כבוגר אוניברסיטת תל־אביב (כלכלה וראיית־חשבון) הוא הלך למישור מיוחד ב"תורת הגלמים": מניעת עבריינות באמצעות מחשבים וביקורת עליהם. במישור זה הוא עוסק הן בפועל והן כמרצה והופיע כבר בקונגרסים ובכנסים בינלאומיים לא מעטים.

מיקצועו אינו מונע בעדו מלעסוק גם בפוליטיקה ומאז חודשים אחדים, הוא מכהן, בין השאר, כמזכ"ל של תנועת "יחד", אשר בראשה עומד השר עזר וייצמן. לתנועה זו הצטרף פניני, יוצא "חרות", זמן קצר לפני הבחירות, ונכלל במקום העשירי ברשימה לכנסת. הוא מונה כמזכ"ל לאחר פרישתו של פול קידר (שהחליף את האלוף מיל. אברהם (אברשה) טמיר, כאשר זה מונה למנכ"ל משרד ראש־הממשלה) והוא מקדיש עתה זמן רב לאירגון וחיזוק הסניפים של התנועה.

אך בכך לא תמו עיסוקיו של פניני, שהוא נכה צה"ל (בעת צניחה בקורס־טייס נפצע קשה בקרסול) ומודה שלולא תאונה זו, בוודאי ממשיך בקאריירה צבאית. עוד בסדר יומו של האיש הדינאמי והשאפתן, ראשות האופוזיציה (ומאבקים קשים) במועצת עירו רמת־השרון. והוא גם איש קאראטה גלהב, בעל חגורה שחורה "דאן 1", ואם כי נאלץ לצמצם במיקצת את האימונים בענף־ספורט גברי זה, הוא מנצל בכל זאת כל רגע של פנאי כדי לעסוק בו.

■ נח קליגר

באלדי אוליאר

הכלבה גנבה את ההצגה

באלדי אוליאר וצוארו: צלילים כלביים

[illegible]

רבקה דובשני

הומור בגיל 99

רבקה דובשני ובתה חנה מירסקי: דוד המלך היה רזה

לאחרונה חגג הבנקאי חיים דובשני, המנהל המיועד של מספנות־ישראל (מעבר בעל תפקידים בכירים ב"בנק הפועלים" בארץ ובחו"ל, וכן מנהל המכון לקולנוע), את יום הולדתו ה־60. סמוך לאותו תאריך חגגה אחותו, אשת־החברה והמסטרונית, האמנית חנה מינסקי (דובשני) את יום הולדתה.

אימם, רבקה דובשני, שנכנסה לשנתה ה־99, ברכה אותם. היא נשאה נאום רווי הומור בעברית רהוטה. בין השאר הטיפה האם לבנה ולכלתה, שיחדלו קצת מן הדייאטה החמורה שגזרו על עצמם. "חיים בני היקר, זכור שדוד המלך היה קר בערוב ימיו, לא רק מפני שחסר לו בשרה של נערה צעירה. גם על גופו שלו חסר בשר. הוא היה רזה מדי". פסקה.

לעיתים מופיעים על דפי העיתונות סיפורים על בני 100, אפילו 110. כאשר קוראים היטב בין השורות, משתמע שיש איזה פיספוס. לא ייתכן שכבר הגיעו לגיל זה.

רבקה דובשני אינה אחת מאלה. היא יודעת שנולדה ב־1887, ובמזל עקרב. אבותיה עלו מרוסיה לירושלים לפני כ־150 שנה. את זיכרונותיה כתבה במשך השנים במיכתבים לילדיה, שיצאו לשליחויות. המיכתבים נאספו והודפסו בספר. בעיקר אלה שכתבה לבנה, פרשן התנ"ך והספרות העברית מנשה דובשני, מורה־הנבוכים למתכוננים לבחינות־הבגרות זה שני דורות.

רוב בניה ובנותיה של אמא דובשני כבר נחשבים קשישים. היא עצמה אמרה השבוע לבתה חנה מינסקי: "את יודעת, בעצם אצלי, רואים את הזקנה רק בפנים: הקמטים האלה והמה שהתעקם בניתוח. חבל...".

היא ילדה 11 ילדים, שניים מתו בילדותם. אחד נפל במלחמת השיחרור. באותו קרב נפצע בן־הזקונים ונישבה ע"י הירדנים. כשהשתחרר נסע ללמוד נגינה בכינור בפריז, אך החליט ללמוד גם רפואה. כיום הוא ידוע בפריז כד"ר בנימין דובשני, רופא־מוהל־רב וסקסולוג, אך גם כנר וזמר־אופרה, ומנהל מרכז לתרבות יהודית. משך השנים נפטרו עוד שניים מבניה וכן גם כל חתניה. אחד מהם מאיר ארזי (אחיהם של הקבלנים רובינשטיין).

לפני שנה וחצי נשאה הספד מרגש בהלווייתו של בנה, מנשה דובשני, שנפטר לפתע והוא בן 70. כל סוף־שבוע היא מבלה בבית אחד מילדיה, ברוטציה. באותו סוף־שבוע עולים אליה לרגל כל שאר הילדים, הנכדים והנינים, שהגדולים שביניהם כבר השתחררו מצה"ל.

■ עמית לוינסון

אצבע על הדופק

שני חברים, עוד מגן־הילדים, עשו יחד סיפור הצלחה בתחום האופנה ● יאיר שמש ויעקב אגמי הקימו את „סאבי לייף" ● כיום הם מוכרים בכמאה נקודות־שיווק בכל הארץ ● בהתחלה הם עשו רק יבוא, מאוחר יותר – ייצור מקומי, בסטייל איטלקי ● נוסעים לחו"ל, מתעדכנים ומאמצים עבורנו את הקו שהם חושבים שילך טוב ● מסתבר שזה הוכיח את עצמו

מאת נורית בת־יער
צילומים: מנחם עוז

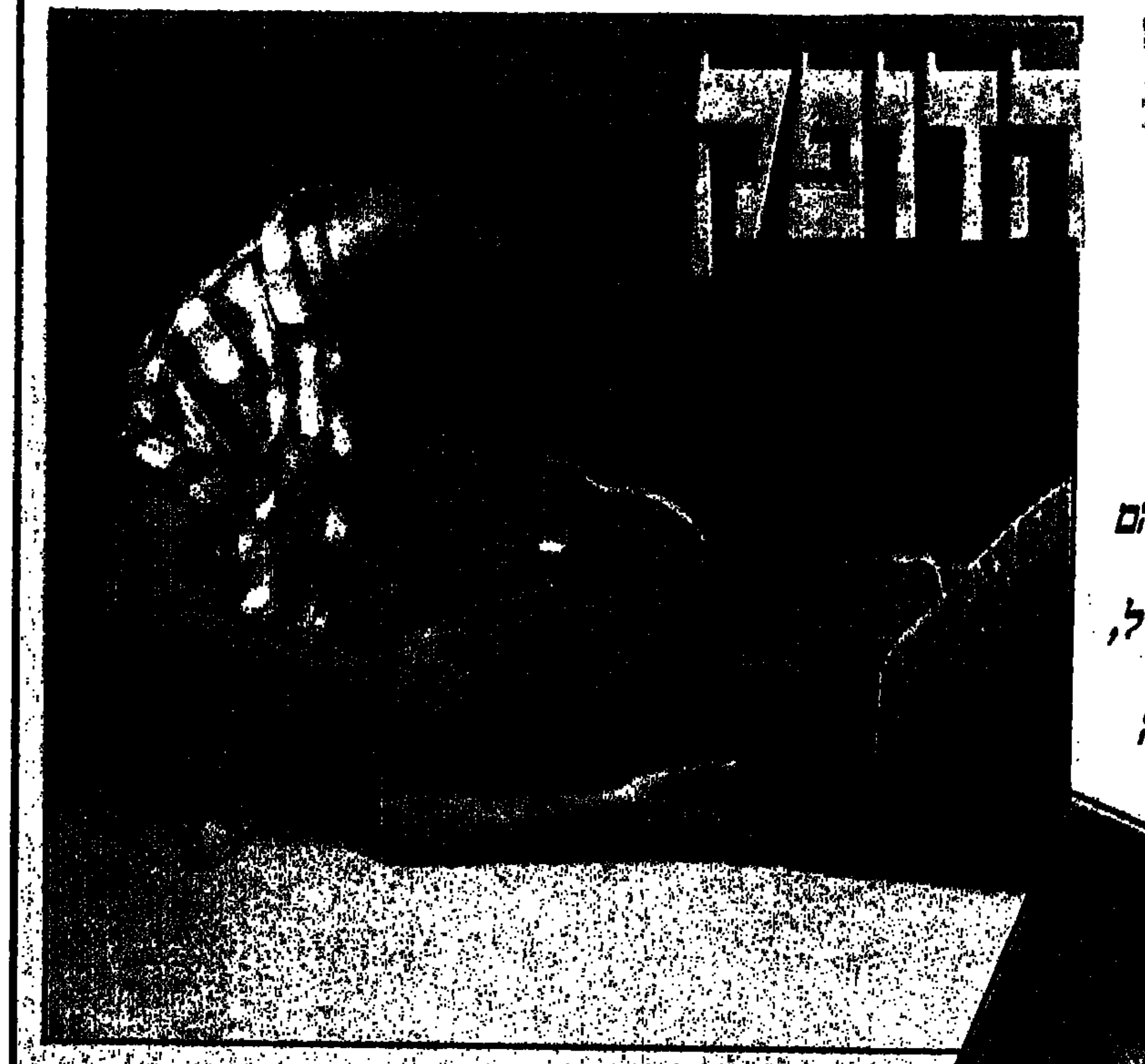

[illegible] – חמוס קטן על טוניקה אדומה מטריקו ומכנסי ג'ינס „סטונוואש", לו – כותונת [illegible] משובצת בוקרים בצהוב־שחור ומכנסיים ירוקים

שותפים יעקב אגמי (מימין) ויאיר שמש [illegible]
קולעים בכל [illegible]

אם יש לכם עשן בעיניים – זה לא מריחואנה, זה מהתמונות. כי את הבגדים האלה לובשים אנשים עם דם צעיר וחם, וזה מה שהם אוהבים בקיץ – חולצות קלילות, נוחות, פשוטות אבל מאוד מסוגננות, ומכנסיים תואמים, שאפשר להתגלגל בהם על הדשא, [illegible] גם לקשט את הירוק בכתמי צבע, שמסגירים את הפרטים, [illegible]

מי שקלט כבר לטעמם של הצעירים [illegible] סיפור־ההצלחה האופנתי של השנה האחרונה, הם שני יזמים צעירים, בני 32, המכירים איש את רעהו עוד מגן־הילדים: יעקב אגמי ויאיר שמש.

ברחוב מכירים אותם בתור „סאבי לייף". גם במאה נקודות השיווק הפזורות בכל רחבי הארץ, ב„פורשופ" של רשת המשביר־לצרכן ובחנות המפעל, [illegible] בתשע, והיום יש להם תשע חנויות־מפעל.

כולם עושים הכל

הנקודה המעניינת בקטע שלהם היא, שתחילתם מעוגנת במעבר מיבוא לייצור מקומי. שכן, עד לשנה האחרונה, במשך ארבע שנים, היתה „סאבי לייף" יבואנית, ורק בעקבות קשיי היבוא הממשלתיים – עברה לייצור [illegible]

[illegible]

כשה„סטונוואש" יצא מהאופנה [illegible] איתו כי [illegible] את הדרישה בשוק.

כדי ללכת על בטוח, [illegible] „סאבי לייף" את הדגמים החדשים [illegible] מונים(?) 1,500 מ"ר.

רואים את ההבדל

שמש, המעצב, מעביר את רוב זמנו במצבעות. שם, באמצעות טכניקות חדשניות של אריגה, המשלבות סיבי [illegible], שכל אחד מהם קולט צבע בצורה שונה – הוא יוצר, על־ידי צביעה פשוטה או כפולה, אפקט של פסים ארוגים או של קמטים אופנתיים, וגם רעיונות מעניינים אחרים צצים שם תוך כדי עבודה.

על כל זה החולצות והצד החזק של „סאבי לייף", הלקוחות החזקים – נערים וגברים (70 אחוז מהמכירות). [illegible]

[illegible]

גראנולה ירושלים
מבצע ארצי*
למעלה מ־25% הנחה
על כל סוגי הגראנולה:

חטיף גבישי גראנולה 350 גר'	~~3.93 ש"ח~~	2.75 ש"ח
גראנולה הוואי עם אננס 400 גר'	~~3.93~~	2.75
גראנולה עם תפוחי עץ 400 גר'	~~3.93~~	2.75
גראנולה בטעם קינמון 400 גר'	~~3.93~~	2.75
גראנולה עם צימוקים 400 גר'	~~3.93~~	2.75
גראנולה עם בננות וחרובים 400 גר'	~~3.93~~	2.75
גראנולה בטעם קינמון 750 גר'	~~6.15~~	4.30
גראנולה עם צימוקים 750 גר'	~~6.15~~	4.30
גראנולה עם תפוחי עץ 750 גר'	~~6.15~~	4.30
שבולת שועל (קווקר) 500 גר'	~~3.18~~	2.35
סוכר חום 500 גר'	~~2.65~~	1.60
סובין ודבש 400 גר'	~~3.51~~	2.45

* המבצע מתקיים עד 31.3.86 בכל המרכולים ובחנויות המזון המובחרות

תלמה

אילאיל. אהבת המשורר

השירים לאילאיל, שחיבר המשורר ד"ר שאול טשרניחובסקי, נכתבו לאהובתו־משך־שלושים־שנה, רחל־רוזה רוזנשטיין • אוסף של תווים ישנים שנמצא לאחר מותה מושלך בחצר־ביתה בצפון תל־אביב, הביא לחשיפת פרשת־האהבים המופלאה בין המאהב הגדול של השירה העברית לבין המורה לפיתוח־קול האריסטוקרטית • בת למישפחה יהודית אמידה מסנט־פטרסבורג, זמרת אופרה בנעוריה, היתה נשואת־אהבתם של רבים אחרים, בינהם של המלחין יואל אנגל, מלחין „הדיבוק" • תחקיר

מאת עמית לוינסון

משוררים הקדישו לה שירים, מלחינים כתבו לה מנגינות, ציירים וצלמים חשבו שהם מנציחים את דיוקנה. מעט מאוד מיצירות אלה נותר אחריה. אך אחד־עשר השירים לאילאיל, שכתב לה שאול טשרניחובסקי, ייוותרו לתמיד כעדות לדמותה.

אוסף של תווים ישנים נמצא מושלך בחצר צפון תל־אביבית לפני שנים. שכנים התקשרו אל חוקר הזמר העברי אליהו הכהן, שמצא ביניהם תעודה של הזמרת הרסה בן־חיים־רבינוביץ. היתה זו תעודת־הזהות היחידה שנשאו התווים, מלבד חותמת ההוצאה לאור „יובל" – „יובל פערלאג" בגרמנית.

התווים הגיעו אל הרסה והזיכרונות החיו את דמותה של מורתה, רחל־רוזה רוזנשטיין, שחינכה כשלושה דורות של זמרים, מברכה צפירה, הכוכבת שעלתה בסוף שנות ה־20' ועד נירה רבינוביץ, אוותה הצעירה של הרסה, בראשית שנות ה־70'.

„בינינו לבין עצמנו לה אקרא אילאיל: לכשאפגשנה ביער, בשביל, לכשאברכנה בסער הגיל – אילאיל..."

היא ראתה לפתע את אביה אפוף אדי יי"ש ועשן, ועל ברכיו עלמה צעירה. נכדיו זוכרים את הכירכרה שלו, עם הסוסים הלבנים

סיפורה של רחל, לה קרא טשרניחובסקי בשם אילאיל, מתחיל ברוסיה לפני כתשעים שנה. סנט פטרסבורג, בתי־קיץ, בעלי־אחוזות, הרבי מלובאביץ' ו...סיפליס. אביה, משה (מואיס) אלכסנדר, היה מיליונר, אך את דרכו החל כתלמיד חכם, חתן למשפחה דתית חסידית המקורבת לרבי מלובאביץ', שמאס בתורה והחליט להתעשר. הוא שמע על בעל־אחוזה שירד מנכסיו והסתבך בחובות. החוצפה היהודית הוליכה אותו לעיר קייב, אל אותו פריץ כשבפיו הצעה: הלוואה. מניין ישיג את הכסף? זאת גם הוא עצמו לא ידע, אלא שמאותו רגע הצליח בעסקיו ותוך שנים אחרות טיפס בסולם החברה הצארית. הוא צבר נכסים רבים: מיכרות זהב ופחם, והיה מבעלי הרכבת הטראנס־סיבירית. היו לו וילות ובתי־קיץ בפרברי היוקרה של סנט פטרסבורג ועל חוף־הים הבלטי.

הוא גם ראה את הנולד: כדי להבטיח את עתידו, רכש בתים ואחוזות בגרמניה ובדרום צרפת, לאותן ארצות וגם לשווייץ ולאיטליה, שלח את ילדיו ללימודים, להשתלמויות וסתם כדי לקבל חינוך טוב. גם את רעייתו, אימם של חמשת הילדים, צירף אליהם, ולו רק כדי שישאר חופשי ומאושר בקירבת צלחתו של הצאר. הוא אהב חיים טובים. יום אחד, למשל, הגיעה רחל לביקור ונכנסה למיסבאת סטודנטים מוסקבאית. היא ראתה לפתע את אביה אפוף אדי יי"ש ועשן, כשעל ברכיו עלמה צעירה. נכדיו הראשונים, שלכל אחד מהם רכש וילה פרטית, זוכרים אותו בשנותיו המאוחרות יותר, ובמיוחד את הכירכרה עם הסוסים הלבנים ואת המשרתים האישיים של סבא. אחד מהם נועד אך ורק להנעלת נעליו ולחליצתן.

רחל־רוזה, הבת השלישית, היתה התלמידה הצעירה ביותר והמצטיינת בקונסרבטוריון של המלחין הרוסי גלאזונוב. בקבלות־הפנים המלכותיות שנהג האב לערוך, בבית המפואר שבסנט פטרסבורג, היתה מנעימה קולה בשיר, כשאחיה סאשה ומשה מלווים אותה בכינור ובפסנתר. השלישיה הצעירה זכתה לכינוי „שלישיית אלכסנדר".

כבר בנעוריה היתה רחל־רוזה בעלת בית־קיץ בפבלובסק, פרבר־יוקרה של פטרוגארד. בערוב ימיה תספר, שבפגישות המשפחתיות היתה מתקצפת על בן־דודתה, ילד־הפרא מנחם שניאורסון, ומכה אותו. לימים, כאשר הוא יהיה הרבי מלובאביץ', לא ישכח את דודניתו וישגר לה מדי שנה מיכתבי־ברכה לראש השנה.

אנה, בתו הבכורה של המיליונר אלכסנדר, נישאה בניגוד לרצון אביה למורה שלה. כעבור זמן קצר התגלה שהחתן הבלתי רצוי הוא גם...חולה סיפיליס. כנהוג בימי הצאר, שלחו אותו לסיביר. אנה הלכה אחריו וטיפלה בו עד מותו, כעבור שנים מיספר. כאשר שבה למשפחתה בסנט־פטרסבורג, התאהבה במורה אחר שלה, גאון המתימטיקה ירמיה וינר, שנודע לימים כגבר אכזר שמרר את חיי אשתו.

הבת השנייה מניה, נישאה לסטודנט למשפטים יצחק גנדלסמן, אשר לימד למחייתו את אחיה הקטנים מתימטיקה. אלכסנדר האב סבר, שכל החתנים מעוניינים אך ורק בכספו. מניה עצמה היתה מעורכות־הדין הראשונות ברוסיה.

רחל־רוזה, הבת השלישית, התאהבה בסטודנט שלוח־הרסן יוסף דנילוב. באותו זמן כבר היתה מקורבת לחבורת המשכילים היהודים שבסנט־פטרסבורג. סמוך לפרוץ מלחמת העולם הראשונה, החלה פרשת האהבה שתתפרש לסירוגין על פני שלושה עשורי שנים, כמה וכמה ארצות, שתי יבשות, ומאות רבות של מכתבים ושירים.

בסנט־פטרסבורג נוסדה אז החברה למוסיקה יהודית־עממית, ביוזמת חברת מפיצי ההשכלה. המלחין יואל אנגל נבחר כחבר כבוד ראשון. הוא יצא לדרום־רוסיה עם הסופר שלמה זיינוול־רפפורט שנודע בשם ש. אנסקי. אנגל אסף שירים וניגונים ואנסקי – סיפורי־פולקלור יהודיים, שעל־פי אחד מהם כתב את „הדיבוק".

כאשר שבו לסנט־פטרסבורג, פגש אנסקי בסטודנטית רחל־רוזה אלכסנדר, התלהב מדמותה ואמר לה: „את יהודיה, אני רוצה שתכירי משורר יהודי שגר עכשיו בעיר". היה זה באחד מלילות קיץ 1914, בערב של החברה למוסיקה יהודית. שאול טשרניחובסקי, המשורר־הרופא שנכנס לשנתו ה־40, הלך שבי אחר הסטודנטית בת ה־20 שעליה אמר אנסקי שהיא ההשראה לדמותה של לאה מ„הדיבוק".

– „איך זה שאתה כותב עברית?", תהתה, „הרי שפתך היא רוסית".

– „את טועה. שפתי האמיתית היא עברית, וגם את צריכה ללמוד אותה", השיב לה כשהמבט אשר בעיניו אינו מסתיר את משיכתו אליה.

מבט־עיניו גילה את משיכתו אליה. הסירוב שבו נתקל המשורר, רק הגביר את תשוקתו

– „האוכל ללוות אותך אל ביתך הלילה?", שאל.

טשרניחובסקי שלא היה רגיל שאשה תסרב לו, שמע הפעם תשובה שלילית. כששאל לפשר הסירוב השיבה, כשעיניה הירוקות מצטעפות ברוק של מיסתורין: „אם הגורל יזמן לנו פגישה נוספת, אספר לך". מלחמות ומהפכות טילטלו את הנפשות הפועלות, אך הגורל אכן זימן את הפגישה הנוספת...כעבור עשר שנים, כמעט.

עם פרוץ המלחמה גוייס טשרניחובסקי לצבא הרוסי והוצב כרופא בסביבת העיר מינסק. רחל־רוזה נישאה בינתיים ליוסף דנילוב. המהפיכה הבולשביקית מוטטה את עולמו של אלכסנדר האב. הוא נמלט עם משפחתו לאודסה, שם אחז בו השבץ בשנת 1919. האם־האלמנה פנתה מערבה עם בניה ובנותיה, בעיקבות הרכוש שהותיר שם.

אנה הבכורה נדדה עם בעלה השני ירמיה וינר, לחוות המשפחה בדרום־צרפת. כעבור שנים אחרות, לאחר שגדשה סאת סבלה, עזבה אותו, ועלתה לארץ־ישראל. מניה ומשפחתה עברו מאודסה לברלין ומשם לחווה בסנט־אנטואן. האם התיישבה בברלין עם רחל־רוזה, שהספיקה להיפרד בינתיים מדנילוב. רחל־רוזה היתה גרושה מבוקשת, בת־טובים צעירה, מבוססת ועצמאית. רבים ביקשו את ידה. היא נענתה לד"ר משה אברהם רוזנשטיין, עורך־דין וכלכלן, שפתח בברלין שתי הוצאות־ספרים „אחיעבר" ו„יובל".

שותפו להוצאה המוסיקלית „יובל", היה המלחין יואל אנגל, שיצא מרוסיה לאחר שכתב את המוסיקה להצגת „הדיבוק". הוא הגיע לקונצרטים בברלין והחליט להישאר שם. גירסה אחרת טוענת שהוא הגיע בעיקבות הגברת רוזנשטיין ששבתה את ליבו. בהוצאת „יובל" פירסם את יצירותיו ואת יצירותיהם של מלחינים יהודיים אחרים, כמו יוסף אחרון.

באותם ימים הגיע לברלין האמן הצעיר מארק שאגאל. הוועד הפועל הציוני ערך לכבודו נשף. הזוג רוזנשטיין, שנימנה עם האצולה התרבותית של ברלין, היה בין המוזמנים, וכן גם הד"ר שאול טשרניחובסקי, שהיה מקורב גם לחוגים המוסיקליים. עוד באודסה עבד עם יהודה קרני על רפרטואר לאופרה של גולינקין. מקץ שנים רבות, תיד־

שאול טשרניחובסקי: „כי אלה עיניה שני ימים ירוקים בתם חיי תלויים והגיוני דבוקים"

כר רחל־רוזה רוזנשטיין בשימלת־הנשף שהזמינה במיוחד מבית־האופנה של ז'אן פאטו בפריז. היתה זו שימלת־משי בגוונים של כסף, שהתאימה לשערה הערמוני הבהיר ולעיניה הירוקות.

שוב ניתנה ההזדמנות, הם נפגשו במבט. „האם חשבת שאשכח אותך?", אמר לה. הסירוב שבו נתקל המשורר, אשר זכה לכינוי „גדול המאהבים של השירה העברית", רק הגביר את תשוקתו אליה.

היא הספיקה בינתיים להינשא פעמיים, ולנהל, כפי הנראה, שתי פרשיות־אהבים סמויות. הוא היה נשוי באומן די חופשי למלאניה, ואב לבת, איזולדה. טשרניחובסקי החל מחזר אחרי רחל־רוזה ביתר־שאת. עובדת היותה אשה נשואה לא הפריעה לו. בתחילה דחתה אותו, אחר־כך נענתה.

„את תפוסה ולא תפוסה, ביד ולא ביד, נכבשה וחופשיה... את, אינך יודעת מה מאוד יפייפית..." (1925)

הוא הזמין אותה להופיע בערבים הספרותיים שבהם קרא משיריו. ברלין רק החלה משתקמת מהמפלה הכלכלית שהותירה אחריה מלחמת העולם הראשונה. כיכר־להם עלתה עשרות מרקים. קישרי הידידות בין המשורר־הרופא לבין הזמרת העשירה, רעייתו של המו"ל, הלכו ונתהדקו. הוא כתב לה את „ויהי בישורון מלך", שיר שאותו תחזור ותלמד במשך עשרות שנים. רק מעטים ידעו מדוע.

רחל־רוזה לא הסתפקה בבימה המוסיקלית שלה ויצאה להשתלם במילאנו. לאחר זמן קצר הציעו לה להצטרף לבית האופרה „לה־סקאלה". היא השתתפה באופרה אחת ויחידה, ואז אחז בה פחד־הבמה.

תיבת־עץ מגולפת חופנת בתוכה זה עשרות שנים צרורות של מיכתבים קשיי־פיענוח, ששיגר טשרניחובסקי אל רחל, לכל מקום שאליו פנתה. יש גם מיספר רב של מיברקים שהגיעו אליה למילאנו, בתקופת לה־סקאלה. „את השמש של חיי", „אהבתי בוערת", „סלחי לי דראגאיה (יקירתי)", „בקרוב אכתוב", „זהו זה. החלטתי." הרבה מילות־חיבה „ריטוצ'קה" (ילדתי), „לובימאיה" (אהובתי), „סנאיה" (מאורי).

שיני הזמן נגסו בשולי הדפים, הצהיבו את פניהם, אך כמעט שלא יכלו לאותיות. אלה נמתחות ביתרות מלאות־עוצמה, כולן בכתב הקירילי. בתגובה למיכתב שבו מבשרת רחל לשאול על שובה מברלין, הוא מבריק לה: „סוף־סוף יבואו הסיוטים לקיצם".

שעות רבות של תירגום ייגעו את המתרגמות שפיענחו את המיכתבים הללו, שסיכמו: „יש פה כמה־וכמה כתבי־יד, כל אחד יותר כתב־חרטומים מהשני". מתוכם מבצבצות ועולות עוד פרשיות־אהבים, או לפחות מחזורים נוספים.

„רוויצ'קה, ליבי גואה. הייתי רוצה לכתוב לך עוד ועוד, אך איני יכול להעלות את הדברים על הכתב", משתפך יואל אנגל, המלחין שצ'ייקובסקי ניבא לו גדולות. על־פי שני תריסרים של עדויות שנגבו לצורך הכנת כתבה זו, התקנא אנגל באהבתה של רחל לטשרניחובסקי ועלה ארצה ב־1924. הוא המשיך לכתוב אליה. מיכתביהם של המשורר והמלחין מצטלבים באותו יעד. באותו תאריך שבו כותב אנגל מתל־אביב, רושם טשרניחובסקי מברלין: „לו היינו עכשיו יחד, אוי הייתי מאושר. המצב הנוכחי גורם לי רק סבל ואולי, ואולי גם לך".

והנה כתב־יד נוסף, שונה: „עכשיו אני בתל־אביב, חלוץ ירוק", כותב המשורר יהודה קרני ושואל: „אגב, האם את זוכרת אתה הבית השלישי של השיר...(לא ברור) שכתבתי לך?" ומסכם: „הו, כמה קשה לי לכתוב בלעדיך, אני יושב על שפת־הים, מביט בגלים ורק חושב עליך".

„מדוע אינך כותבת מתי את עוזבת את מילאנו ולאן?", שואל אנגל בקוצר־רוח וממשיך: „אני מתנצל על כך שהשתמשתי במילה 'חזירות' במיכתבי האחרון. לא טוב לי בלעדייך וזה נפלט לי...". באותם ימים הוא טרוד בתיקון המוסיקה שחיבר ל„הדיבוק". בין מילות האהבה הוא מתאר תמונת־מצב של חיי היומיום בת"א, באמצע שנות העשרים: קשיי פרנסה, מכירת כרטיסים לקונצרטים, חיכוכים והתנצחויות.

„בעוד שעה וחצי יחלו החזרות להצגה. גנסין ביקש שאעזור. על־פי ההסכם בינינו, איני חייב לעשות זאת. הכל שטויות". („פוסטאקי", ברוסית). „רק את מעניינת אותי", הוא מסכם. ובאותו יום כותב טשרניחובסקי: „שלא לאהוב אותך, איך אפשר?"

יואל אנגל, המלחין שצ'ייקובסקי ניבא לו גדולות, כתב אליה מתל־אביב: אני יושב על שפת־הים, מביט בגלים, וחושב רק עלייך

„את מסתירה ממני משהו", מנקר שוב החשד בליבו של אנגל, אשר הספיק לקוות בינתיים, כי המרחק בין מילאנו לברלין, צינן את פרשת אהבתה של רחל לטשרניחובסקי.

„את יודעת עד כמה אני סובל כשאיני מקבל מיכתב ממך. כתבי לי לפי המען: יוליס (יואל) אנגל, ת.ד. 717, תל־אביב, ולא פוסט־רסטאנט כמו קודם. אם לא אקבל ממך מיכתב, יהיה רע מאוד", הוא מאיים.

מיכתב אחר מגולל שוב חוויות מהמיפגש עם הארץ החדשה. „הייתי במסעדה בתל־אביב, כאן לא קוראים לאנשים בשמות־המשפחה כמו שאנחנו רגילים, אלא רק בשמות הפרטיים... הקונצרט עבר בהצלחה. אני מתכונן לקונצרט נוסף. עדיף להיות עסוק, כי אני סובל מהגעגועים אליך...נ.ב. אנא, כתבי לי וספרי איך את מרגישה ואיך את נראית, אולי תצרפי גם תצלום שלנו ביחד?"

באותה תקופה כותב גם יהודה קרני על געגועיו ועל מחלתו, ומוסיף ד"ש מאביגדור (המאירי) הסועד אותו בחוליו. „הרופא אומר לי שהכל מעצבים. מה לעשות? איני יכול שלא להתגעגע אליך".

ושוב אנגל: „קיבלתי טלגרמה מאמריקה. יש התעניינות במוסיקה שכתבתי ל„הדיבוק". מה דעתך שנקפוץ פעם יחד לאמריקה (או שמא את

(המשך בעמ' 21)

רחל־רוזה רוזנשטיין: „...שוב לא יקרא גבר לאשה לעולם – אילאיל"

גלגולו של השם אילאיל

[illegible]

ביוטי־פאלאס ראש העיר
דיזנגוף סנטר, קומה ב' טל. 292454, 204710

באשקלון, בשכונה המאוכלסת [illegible] עממית, נאיבית, „גראפיטי" ● במינהרות הרכבות התחתית, [illegible] מכובדות ● התוצאה הגרוזינית [illegible] נאיבית עם מוטיבים אגדיים: [illegible] על הקיר

מאת אביבה ארנפלד

בניו־יורק, נולדה אמנות הגרפיטי, לא רק מהרחוב – גם ממחילות הרכבת התחתית, מתחת למדרכות ולכבישים. כיום מציגים אמנות זו בגלריות מכובדות בעולם כולו. גם בישראל, יש אמנות לא נודעת, עממית, נאיבית, שיצאה לאוויר העולם בין עמודי הבתים הקובייתיים, ומציגה עצמה לראווה 365 יום בשנה. זה קורה ברדיוס צפוף של רחוב שפירא, אי־שם ב„גרוזילאנד" של אשקלון. כאן לא תראו את האצולה במיטב מחלצותיה מתגודרת במלים לועזיות מפוצצות. כאן, בין שלל־צבעים ומיני השטיחים הפרושים לייבוש ולהכבסה על הברזלים, יושבים ילדי השכונה ומביטים בציורי־קענק. לפעמים הם עצמם השתתפו בצביעתם, ובעיקר הביעו דעתם לשלילה ולחיוב.

בתחילה היה האמן האלמוני, יוסף מור, בן 54, יליד מרוקו. לפני חמש שנים הבטיח לאנשי הבלוק שיצייר על הקירות, אם יקנו לו צבעי־שמן, בתנו כן אמנם רב הוא לא הכזיבם. מראות נוף שוויצריים, אגמים והרים מושלגים, פרות רועות באחו, לרעות עשב בפתח המיקלט. כאילו יצאו זה עתה מעטיפת בונבוניירה.

כמעט טבעי

גם בחדר המדרגות, בקומה השלישית, ליד דלתו, ציורים על־גבי טיח בנוסח כזה. מור יוסף יושב משמים בדירתו הקטנה המקושטת בתמונות ובאבא סאלי הקדוש, מסביבו עוד ציורים שנעשו על כל הבא לידו: פח, קרטון ודיקט. הוא מצייר מדמיונו. אף פעם לא למד להחזיק בעיפרון, רק שעיניו מקוחות לקלוט כל מראה או צילום שראה אי־פעם. מראות אלה שוקעים. היו לתוך מגירה אי־שם בזיכרון, וכשהוא טובל את מכחולו בצבע, קופצים הם ממקומם ומועלים על־גבי הקיר.

בסוף הרחוב, גרשון לביאליק, שוב מראה דומה. אגם חלק עם סירה ושמש שוקעת בגודל כמעט טבעי. מעשי ידיו של בן־ישי דוד, בן 52, יליד אלג'יר. תערוכה מימיו לא ראה, רק היה מקשקש בעפרונות ובצבעים של ילדיו הרבים. על הקיר, מעל שולחן האוכל, ציור ענקי המעביר את המסתכל היישר לאירופה. פעם, בירושלים, אצל אחותו, ראה שטיח־קיר, והתחיל לדגדג לו באצבעות. קנה כמה צבעי־שמן „סמבור" בשפופרות קטנות, והתחילו כולם להלל ולשבח. לעתים רחוקות, עת ירחב לבו, קונה בד, והצבעים הזולים נסחטים עד הטיפה האחרונה. תמונותיו חלקות ומבריקות, עצים שאינם קיימים בארץ גדלים להם כמבציות ליד צריף של חוטבות, בעל רעפים אדומים, דעלים סביב [illegible] עם אנשים בחלוקים מפוספסים. יוסף פרימיטיבי קורן [illegible] של גן־עדן באשקלון.

בן־ישי דוד: יופי פרימיטיבי קורן

פינת גן־העדן

יעקב פנחסוב: אלף פעם סטאלין

אדם וחוה

[illegible]

יהודית אוריין

גסויות וזול קודש

מדי פעם עומדת הליברליות שלי במיבחן וכמעט נכשלת. מדי פעם אני מוצאת את עצמי חייבת להגן על חופש האמנות בעניינים שאיני מחשיבה ואיני מכבדת. ואז לא נעים לגלות שוב קירבה מרגיזה לאנשים החשוכים ההם.

באיחור של 15 שנה מנסים להביא אלינו את „הו, כלכותה" (הרעב בהודו לא שייך לעניין. הפירוש: הו, איזה עכוז.) כארם מתקדם מוטל עלי לבוז לצנזורה הנחשלת. מה גם שקנת טיינן המנוח, המבקר החריף, אחראי לטקסט, ומה עוד שאם יאסרו את הצגתה בארץ, נצטרף לאירן, לוב וסעודיה, והרי אנו מעוניינים להיות טריז תרבותי־מערבי במיזרח התיכון.

●

בינינו לבין עצמנו, במאמר מוסגר, אבוי ש„הו, כלכותה" הוא ביטוייה היותר בולט של תרבות המערב העכשווית. זכור לי, שבקושי התאוששתי מן ההלם שקיבלתי כשצפיתי בו בתחילת שנות ה־70'. הבדיחות הגסות, מילא. דווקא נהניתי. שכן בדיחות נוצרות רק בחברה שיש בה איסורים. במקום שאין איסורים גוועות הבדיחות הגסות. כך שהסקצ'ים היו משעשעים למדי. אבל העירום הישיר והבוטה הוא שהוציא אותי משיווי־מישקלי. רק עלה המסך, ושמונה גברים ונשים הופיעו בחלוקים חגורים וברגע מסויים, כבהינף־יד של מנצח, הסירו כולם את החלוקים וניצבו מול פני במלוא ערוותם.

בתחילה חשתי חמלה רבה: מה שאנשים נאלצים לעשות בגלל קשיי פרנסה. אחר־כך ריחמתי על הוריהן של המחוללות, אילו ידעו אבותיהן למה שהבנות הגיעו. אבל לאחר שהתעשתתי, החלטתי שאם כבר, לנצל את הסיטואציה. בכל זאת לא כל יום מזדמנים לי מראות כאלה. מה יש לומר, אשה יכולה לעבור את כל החיים ולא לראות אוסף כזה. היו לי גם כמה תמיהות, שלא כאן המקום להעלותן. כשנרגעתי, החילותי לבחון מי מן הרקדנים הוא מבני־ברית. פשוט זיקתי הלאומית חזקה מאוד, ובכל מקום אני קודם־כל תרה אחר יהודים.

●

אבל, היהרתי אז, טוב שאני רואה את זה בלונדון ולא בתל־אביב. לא שאני מבקשת לשמור לי ארץ־קודש נקייה מחטאת, אבל את הערצתי הגדולה כלפי תרבות אירופה הייתי מתחילה ביבוא של משהו אחר.

ברור לי שאיני ממלאה כאן את תפקידי כהלכה, כיפת־נפש שמאלנית, מוטל עלי לצאת נגד הפיגור והפרובינציאליות של הצנזורה בארץ. מאוד הכעיסני יחסה של הצנזורה למחזהו של יצחק לאור „אפרים חוזר לצבא", למשל, כמו שזעמתי בשעתו על התערבות החוגים הדתיים ומישרד־הפנים, שבכללם נאלץ תיאטרון חיפה למחוק שורה מרכזית ב„משיח" של מרטין שרמן. אבל לעלות על באריקדות בשביל „הו, כלכותה"?

ואגב, בהזדמנות זו יש לי רעיון אחר: למה לא לעניין כמה מכותבינו, שהם שנונים לא פחות מקנת טיינן, כמו למשל עמוס קינן, חיים חפר, דן אלמגור, וכן נסים אלוני וחנוך לוין, וגם אהרל'ה שמי ויאיר גרבוז ודן בן־אמוץ, או אף חיים באר וכו. מיכאל, שיכתבו לנו ערב של סקצ'ים גסים על טהרת לשון־הקודש. ככלות הכול יש לנו גם משלנו. מאחורינו מסורת עשירה של עמנואל הרומי ויהודה אלחריזי. או מה לנו ענבים באושים מכרמי זרים, ולמה שיועלו ערלים על בימותינו?

אורה שמ"אור

אין עם מי לעשן

זה קורה לי לעתים יותר ויותר קרובות: אני באה למסיבה, מוצאת בסלון של המארחים כעשרים איש, ואף אחד לא מעשן... לפני שתי ברירות: להתאפק מכך כל הערב הארוך ולקלקל לעצמי את המסיבה, או — לשלוף סיגריה ולבקש מהמארחת מאפרה...

במיקרה השני יש התפתחויות: היושבים לידי מתחילים לנפנף בצורה מופגנת בידיים, בהזדמנות ראשונה מחליפים מקום. מישהו מודרז לפתוח חלון, ומישהו אחר שואל: „את יודעת שזה לא בריא?" העניין הוא בזה, שאני מכירה את האנשים האלה הרבה שנים, ורובם — אם לא כולם — עישנו כמו ארובות. או מה קרה, איך הפסיקו?

כל אחד מוכן לנדב את הפאטנט הפרטי שלו. בדרך־כלל, בקבוצת הגילאים שלי, הם הפסיקו לעשן בעיקבות איזו מחלה, או ניתוח. אבל, פה ושם אני ניתקלת בסיבה יותר מעניינת.

●

יש לי ידיד, שאפילו אני, המעשנת, לא יכולתי לראות אותו מעשן, בשיטת ה„חיסכון בגפרורים". כלומר, עישון בשרשרת, הדלקת סיגריה חדשה מסיגריה ישנה... יום אחד אני נפגשת אתו, ומשהו מפריע לי אצלו. הוא לא מעשן. איך?

„הבן שלי התחיל לעשן בגיל מוקדם, עוד בתיכון. גם בצבא, גם באוניברסיטה. כאב לי לראות אותו הורס את בריאותו. אבל מה יכולתי לעשות? תשובתו תמיד היתה: אני כמוך, אבא... פעם אמרתי לו: אתה יודע מה, אם אתה תפסיק אז גם אני אפסיק. חלפו עוד חמש שנים. הבן התחתן, נולדו לו שני ילדים. עכשיו הוא עושה את הדוקטורט שלו בארצות־הברית. מה פירוש ירד?! הוא עוד יחזור, אני משוכנע בזה... בכל אופן, לפני כמה חודשים קיבלתי ממנו מיכתב, שבו הוא מודיע לי שהפסיק לעשן והוא מבקש שאמלא את הבטחתי... הסיגריה שעישנתי תוך קריאת המיכתב היתה הסיגריה האחרונה שלי..."

ופעם פגשתי בידידה שלי, גם היא מעשנת מושבעת — והיא אינה מעשנת. איך?

„קרה דבר מוזר... אני שרה יפה, ושלושת ילדי גדלו על שירי־ערש ששרתי להם... עכשיו יש לי שלושה נכדים. וכך מכל ילד... הבת והבנים ביקשו שאשיר לקטנים... ניסיתי... יצא לי חירחור ולא שיר. וזו הסיבה שהפסקתי לעשן. הקול שלי עדיין לא מה שהיה פעם, אבל הוא משתפר..."

●

ועוד ידיד, מאותה הליגה. אנחנו יושבים בבית־קפה, והוא לא מעשן.

„הבת שלנו נפגעה על־ידי מכונית מנגוברת. גלגל אחד מחץ את כף־הרגל שלה. העצם נשברה. ניתחו אותה. שמו את הרגל בגבס, והרופא המנתח הכין אותנו: המקום עדין ביותר, אין לדעת אם לא תישאר צולעת... היא בת שתיים־עשרה, רוקדת בחוג לבאלט מגיל ארבע... ובכלל, ילדה צולעת...

אני אתיאיסט מובהק כפי שאת יודעת, אבל ברגעים כאלה... רציתי לנדור נדר שאם תצא עם רגל ישרה, אעשה משהו, אתן משהו... אבל אין לי מה לתת. אנחנו בקשיי מתקורים... הדבר היקר היחיד שאני יכול לנדב הן הסיגריות... אז נדרתי נדר, שאם — לאחר שיורידו לה את הגבס — היא תלך ישר, אפסיק לעשן... וזה הסיפור, ברוך השם היא כבר חוזרת לרקוד בחוג..."

וזה רק מוכיח שכל אחד יכול להפסיק לעשן. בלי מחסים, בלי היפנוזה ובלי קורסים. מי הולך אתי?

ורדה רזיאל (ויזילטר)

ציידי הקטאסטרופות

יש אנשים שהכל תמיד קורה להם. אין אצלם סתם תקלה במכונית, אלא שריפה המשאירה שלד מפוחם; כאב־שיניים אף פעם אינו נגמר בטיפול שיגרתי־דיסקרטי, אלא מגיע למצב חריף הדורש ניתוח ואישפוז דחוף. יחסי־אהבה אינם תהליך של שמחות ועיצבונות, תיסכולים וסיפוקים, אלא משבר מתמשך שבסופו מחכים תבוסה מוחצת או ניצחון אדיר. הבן המתבגר איננו עושה סתם נאחס — הוא מסתבך עם המשטרה. הבת לא סתם יוצאת עם גברבר־בוסר מעצבן, אלא בורחת מן הבית ונישאת בסתר.

כאשר בודקים כל אירוע לחוד, הוא נראה כמו מישחק הגורל, מיקרה־ביש, אקראיות הבוחרת לנחות דווקא על האיש שלנו. אבל כאשר בוחנים את התמונה כולה, מצטיירת הרגשה מעורפלת, לא נוחה, שהאיש שלנו אינו קרבן תמים.

●

מובן שאין להסיק מכך שכל אדם אשר נחשף לסידרת אסונות כואבים, נמנה עם ציידי הקטאסטרופות. אפשר להבחין בין הקורבן לבין המקצוען, בטון ובאיכות התהליכים: אצל אספני הקטאסטרופות, אש קטנה מלובה לממדים גדולים, פצע קטן במקום שיונח לו עד שיירפא, זוכה לגירוד מציק. תהליכים הדורשים טיפול ושיקום מהיר כדי למנוע אסון — מוזנחים, נדחקים הצידה, עד ל„בום" הגדול של ההתפוצצות. על מערכות רגישות שאינן סובלות עודף לחץ מופעל לחץ אטומי, קונפליקטים המובאים להקצנה; יש עודף מיקוד ועודף ניפוח היכן שלא צריך.

●

כאשר אספני הקטאסטרופות מדברים על מה שקרה להם, מעבר לטון השבור, האסוני, המבוהל והנידכא, אפשר להבחין בנימה שמנונית־נסתרת של סיפוק, כמעט תחושת־ניצחון.

נראה כי הקטאסטרופה הכי גדולה שיכולה לנחות על האנשים האלה, היא שקט שלו ורוגע. מה יעשו אז? להיכן יריצו טלפונים בהולים, ועל מה ידברו בטון של חדר־מיון, מילחמת־חורמה?

המכורים לקטאסטרופות זקוקים למשברים התכופים, אולי כתשובה לאי־השקט שבנפשם, אולי כדי להגן על עצמם מחרדות הקטאסטרופה (מי שנמצא במצב מתמיד של אקשן, אין לו זמן להתעסק בחרדותיו); אולי כטריון בפני עינא־בישא, ואולי כדי להימצא במוקד תשומת־הלב, ואולי כתחליף ליצירתיות אמיתית.

אבל כאמור, — זהירות! בעולמנו, [illegible] כל־כך הרבה אסונות באמת, [illegible] צריך להיזהר בהבחנות.

יוסי שין

המלחמה נגמרה

בג'ונגלים של בורמה, אינדונזיה, מאלזיה ואפילו יפאן עצמה, מוצאים מפעם לפעם חיילים יפאניים מזדקנים. לפעמים, חייל בודד. לפעמים, שניים־שלושה. לקבוצה, הם בילו בג'ונגל את 40 השנים האחרונות. החיילים האלמונים האלה. לא היה מי שיספר להם שמילחמת־העולם־השנייה תמה. יש צורך בהרבה רגישות, בהרבה טאקט, כדי לגלות לחיילים הנאמנים האלה שהמלחמה [illegible] מילחמה דמיונית, לא קיימת. אני מניח שגם כאשר מודיעים להם לחיילים הבלתי־מנוצחים האלה, שהמילחמה הסתיימה, קשה להם להשלים עם העובדה שאין אויב, אין מיסגרת.

[illegible]

דוד נהרג, מצאתי את עצמי ממשיכה את המאבק איתו, מאבק שהיה נכון והגיוני בעת שדוד היה חי, מצאתי את עצמי ממשיכה לוותר בחלק מהנושאים ולהתעקש בחלק אחר שלהם — כאשר, בפועל, אין עוד למי לוותר, ואין נגד מי להתעקש.

„אחרי שנים כל־כך ארוכות של תקיפה־נסיגה, נסיגה־תקיפה, חשתי שאני בוגדת בדוד, ובוגדת בעצמי כאשר אני נוטלת [illegible]

זמנים במטבח

ביסקי ידיעות אחרונות

ניחוח השום

מרק שום ים־תיכוני

המצרכים: 6 כפות שמן זית; 4 פרוסות לחם צרפתי; 6 שיני שום מעוכות; 5 כוסות מים; עלה דפנה; קורט קורנית (טימין) מיובשת; 4 ביצים; חלמון; מלח ופלפל.

מחממים את השמן בסיר, ומשחימים את פרוסות הלחם משני צידיהן. מוציאים ושומרים בצד.

מוסיפים את השום לשמן ובוחשים. מוסיפים מים, עשבי תיבול ותבלינים, מביאים לרתיחה, ומבשלים 20 דקות. שוברים ביצה לתוך קערית, יוצקים בזהירות למרק החם, וחולטים 4-3 דקות. מוציאים את הביצה מהמרק בכף מחוררת, ושומרים חם. מכינים באותה דרך את הביצים הנותרות.

מערבבים את החלמון עם מעט מהמרק החם, ומחזירים לסיר. מחממים תוך בחישה, ומסירים מיד מהאש. מחלקים את המרק בין 4 קעריות מרק. מציפים בכל קערה פרוסת לחם ועליה ביצה. מגישים חם.

(4 מנות)

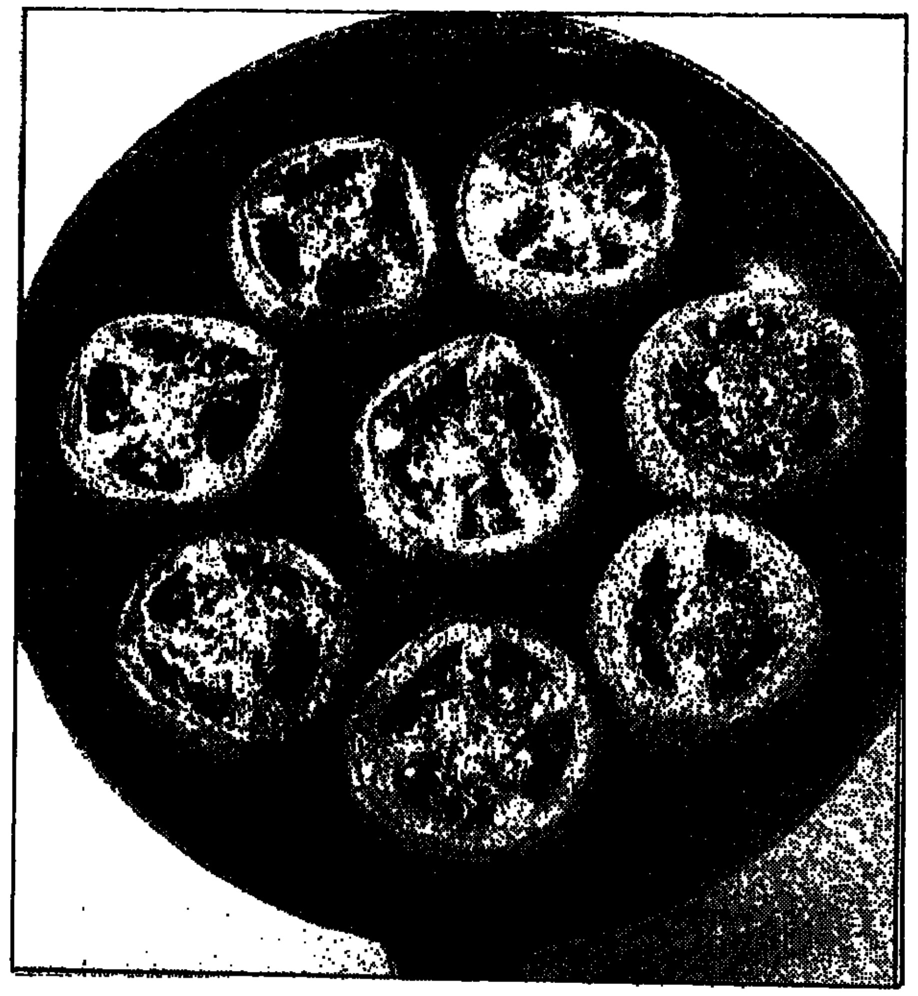

עגבניות ממולאות בטעם שום

המצרכים: 4 עגבניות גדולות אדומות ומוצקות; 100 גרם גבינה צהובה פיקנטית מגוררת; 2 שיני שום מעוכות; ½ כפית אורגנו; מלח ופלפל; 2 כפות פירורי לחם; 25 גרם מרגרינה.

מסירים פרוסה מהצד העליון של כל עגבניה, ומרוקנים את בשרה לקערה, בזהירות, בלי לפגוע בקליפה. מוסיפים לבשר העגבניות שבקערה את הגבינה, השום והתבלינים ומערבבים היטב.

ממלאים את העגבניות בתערובת, ומסדרים אותן בכלי אפייה. זורים למעלה פירורי לחם, ומנקדים בפירורי מרגרינה.

אופים בחום בינוני־גבוה 20 דקות, עד שהציפוי מזהיב. מגישים חם.

(4-2 מנות)

עצות עם שום

● אם רוצים להעניק לסלט ניחוח קל בלבד של שום, משפשפים את פנים קערת הסלט בשן שום חצויה, לפני שמוסיפים אליה את הסלט ואת הרוטב.

●כדי להכין קרוטונים בטעם שום – כתוספת לסלט, או למרק – מסירים את הקרום מחמש פרוסות לחם (מאתמול), וחותכים את הלחם לקוביות של 1.5 ס"מ.

מחממים במחבת 25 גרם מרגרינה עם 3 כפות שמן, ומוסיפים 2 שיני שום מעוכות. מטגנים עד שהשום מתחיל לחשחים. מוסיפים את קוביות הלחם, ומטגנים מעל להבה גבוהה, עד שקוביות הלחם מזהיבות. מוציאים ומספגים על מגבת נייר. שומרים בכלי אטום לאוויר, במשך מספר ימים בלבד.

■ דנית סלומון

קרם שוקולד ותפוז

המצרכים: 100 גרם חמאה בלי מלח; 200 גרם אבקת סוכר מנופה; 3 כפות קליפת תפוז מגוררת; כף ליקר סברה; 50 גרם שוקולד מגורר או פתיתי שוקולד.

חותכים את החמאה לריבועים, ושמים בקערת הקצפה. מוסיפים אבקת סוכר, ומקציפים לתערובת רכה. מוסיפים קליפת תפוז וליקר. מורחים את הקרם על העוגה הקרה ומקררים במקרר עד שהקרם יתקשה. בוזקים למעלה פירורי שוקולד.

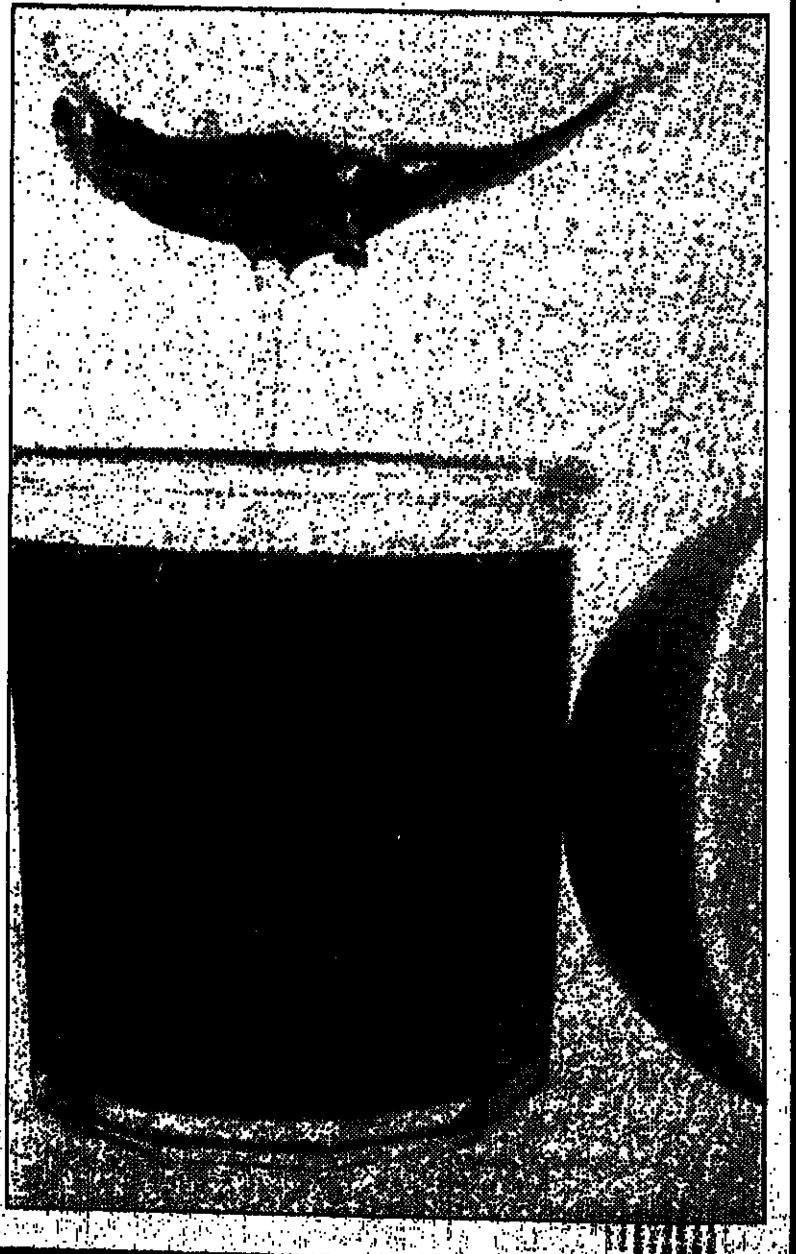

עוגת תפוזים ושוקולד

המצרכים: 6 ביצים גדולות; חבילה מרגרינה בטעם חמאה (או מרגרינה חלבית); 2½ כוסות סוכר; 2 שקיקים סוכר וניל; 2½ כוסות קמח; 2 שקיקים + 2 כפיות אבקת אפייה; 4 כפות קקאו; 1½ כוסות מיץ תפוזים טרי מסונן.

מפרידים את הביצים. שמים את המרגרינה בקערת הקצפה, ובוחשים יחד עם החלמונים. מקציפים לתערובת אוורירית. מוסיפים את הסוכר ואת סוכר הווניל, בהדרגה, וממשיכים להקציף.

בקערה שנייה מנפים יחד קמח, אבקת אפייה וקקאו, ומוסיפים לתערובת המוקצפת, בכמויות קטנות, לסירוגין עם המיץ, עד תום החומרים.

מקציפים את החלבונים לקצף יציב אך לא יבש, ומאחדים את שתי התערובות בתנועות קיפול.

משמנים תבנית מלבנית, או תבנית קפיצית גדולה, יוצקים פנימה את התערובת, ואופים בחום בינוני כשעה, עד שקיסם שננעץ פנימה יצא יבש. מצננים היטב ומורחים בקרם שוקולד ותפוז.

ריבת תפוזים ביתית

מי שאוהב ריבת תפוזים יכין פעם אחת את הריבה המובאת כאן, לא יסלח לעצמו איך עד היום לא עלה בדעתו להכין משהו כל־כך טעים וכל־כך קל הכנה.

המצרכים: ק"ג תפוזים מזן שמוטי (שקול עם הקליפה); ½ לימון צהוב גדול; ק"ג סוכר; קורט מלח.

שוטפים היטב את התפוזים ואת הלימון, וחותכים להתיכות קטנות, עם הקליפה. מוציאים את כל החרצנים, ומרסקים את הפירות במעבד מזון – רצוי בשני מחזורים.

מעבירים את מחית הפירות לסיר רחב. מוסיפים סוכר וקורט מלח, ומביאים לרתיחה מעל להבה בינונית. מניחים את הסיר על אזבסט, ומבשלים שעה בדיוק, מעל להבה נמוכה. בוחשים מדי פעם, כדי שהשיכבה התחתונה לא תידבק לסיר. מצננים 10 דקות, ויוצקים את התערובת לצנצנות זכוכית נקיות בעלות מכסה מתברג. שומרים במקרר או במזווה.

חדש

רב-תא

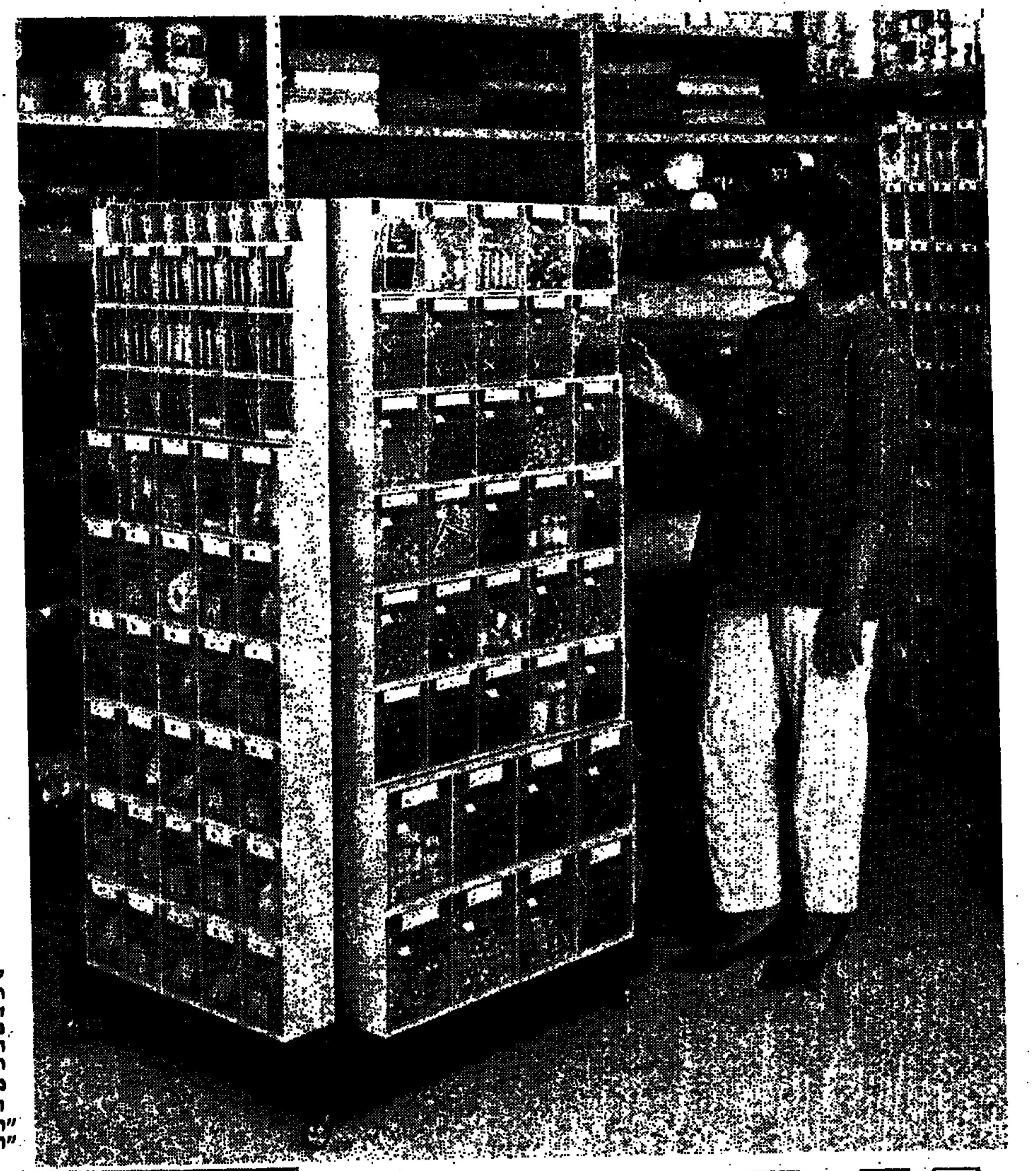

היום, כאשר המלחמה על כל לקוח קשה יותר, אתה הסוחר חייב למצוא דרכים נוספות להנעים את שהותו בחנות ולהביאו לקניה.

הרב תא מאפשר לך להציג מגוון של פריטים בגדלים שונים בתאים שקופים, המאפשרים גישה נוחה ללקוח.

מערכת רב תא, הינה מערכת אחסון מודולרית שקופה המיוצרת מחומרים פלסטיים מעולים המבטיחים עמידותה לאורך ימים.

מערכת הרב תא היא רבת אפשרויות ומהווה פתרון אידיאלי לכל בעיות האחסון.

מערכת רב תא — גם בבית!

מערכת רב תא תאחסן עבורך את כלי העבודה, כלי תפירה, ברגים ומסמרים ולמעשה מה לא!
ניתן להזמין מערכת בכל גודל הדרוש לך ע"י שילוב תאים בגדלים שונים.

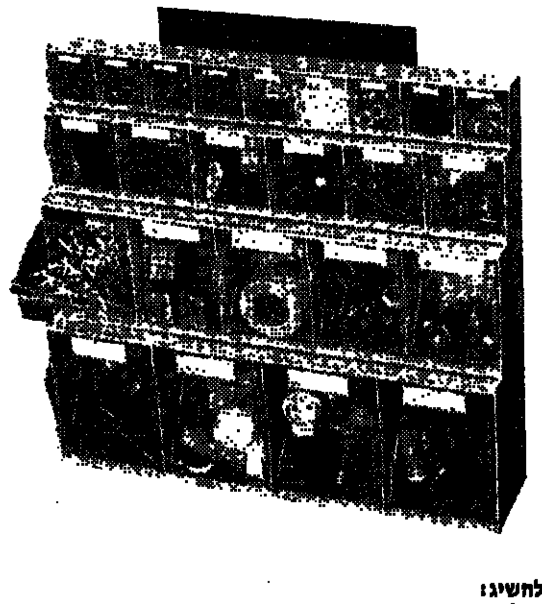

לחשיג:
חוליות תעשיות פלסטיק, קיבוץ שדה נחמיה,
ד.נ. גליל עליון 12145 טל: 46911-069, טלקס: 6696 HULOT IL
מרכזי הפצה:
ת"א, רח' החרש 8, 67773, טל: 3-336131-03
חיפה, עיר גנים, קריית אתא, 28000, טל: 723654-04
מפיצים ראשיים:
רשת המשביר המרכזי
"רימון" לילנבלום 20, ת"א, טל: 655336, 680510-03
"השחל" דרך פ"ת 78, ת"א, טל: 333834, 336710-03

רב-תא רב אפשרויות

חוליות

תעשיות פלסטיק, קיבוץ שדה־נחמיה

לכ' חוליות תעשיות פלסטיק, קיבוץ שדה נחמיה, ד.נ. גליל עליון 12145
כן, אני מעוניין לקבל מידע על אפשרויות השימוש
ברב תא, לכן אנא:
□תאמו אתי פגישה □שלחו לי חומר הסבר.
שמי ____
כתובת ____ טלפון ____
(רשימה מעודכנת של נקודות המכירה תשלח לכל פונה בכתב)

דלית ניר מגישה:

דברים טובים מתפוזים

תפוזים זה לא רק ויטמין סי, אלא כל מיני דברים טובים אחרים: סלטים, תבשילי בשר ועוף, קינוחים ועוגות – העיקר לא להשליך אותם שלמים ובלתי מנוצלים. כל הדברים הטובים שלפניכם עשויים עם תפוזים.

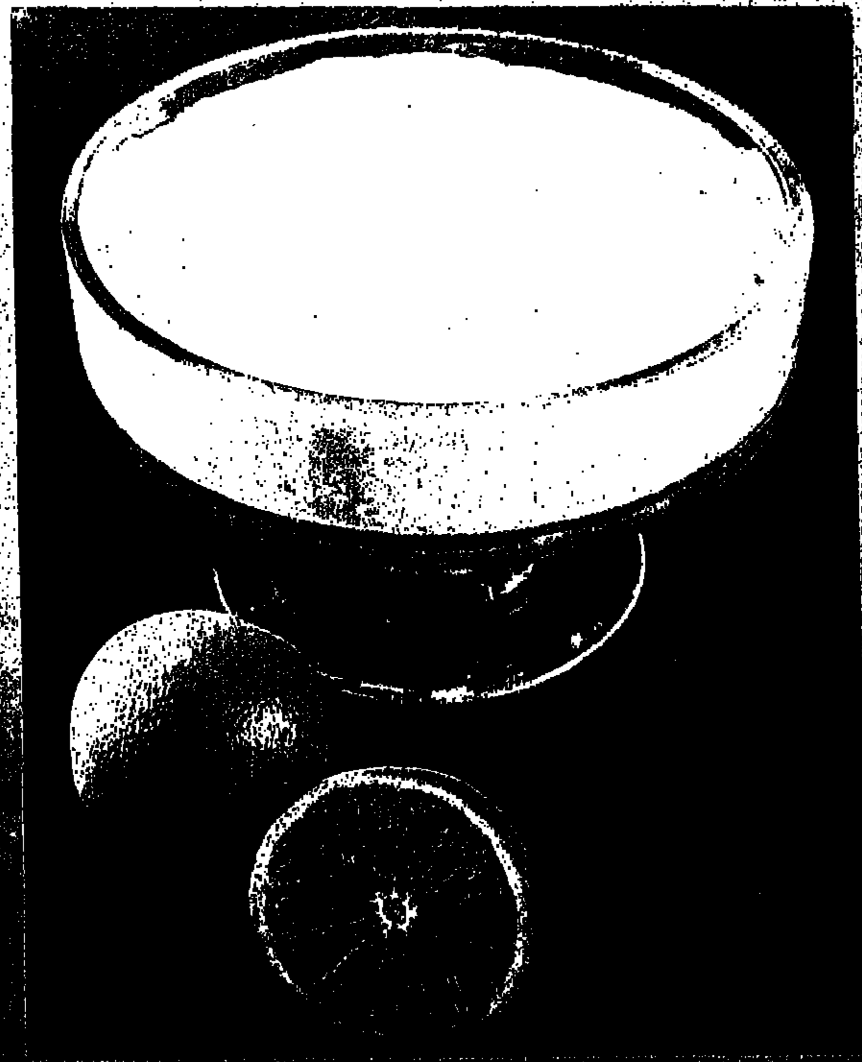

עוגה עם ריבת תפוזים

המצרכים: ½ כוס שמן תמניות (או אחר); כוס סוכר; 2 ביצים גדולות; ¼ כוס מיץ תפוזים; ¼ כוס ליקר תפוזים; 2¼ כוסות קמח תופח; ½ כוס אגוזים קצוצים; 1¼ כוסות ריבת תפוזים; 2 שקיות שמנת מתוקה; 2 כפות סוכר.

שמים את השמן בקערת הקצפה, מוסיפים סוכר ומקציפים. מוסיפים את הביצים בזו אחר זו. בקערית קטנה מערבבים מיץ תפוזים וליקר, ובקערה אחרת מערבבים קמח ואגוזים. מוסיפים את הנוזלים ואת הקמח לקערת ההקצפה לסירוגין, עד תום החומרים.

משמנים קלות תבנית קפיצית גדולה, ויוצקים לתוכה את התערובת. אופים בחום בינוני כשעה, עד שקיסם שננעץ בעוגה יצא יבש.

מצננים את העוגה 12 שעות לפחות. חותכים את העוגה ל־3 שכבות. מקציפים את השמנת המתוקה עם הסוכר. מורחים כל שיכבת עוגה בריבה ובקצפת, ומרכיבים אותן זו על גבי זו מחדש. מסיימים בריבה ובקצפת, שומרים במקרר.

מוס תפוזים

המצרכים: 1 שקית ג'לטין ללא טעם (14 גרם); כף מים; ½ כוס מיץ תפוזים טבעי מסונן; 5 חלמונים; קורט מלח; כפית מיץ לימון; 1¼ כוסות אבקת סוכר; ¼ כוס ליקר תפוזים; 2 שקיות שמנת מתוקה; 10–8 פלחי תפוז.

שמים את הג'לטין ואת המים בסיר קטן. מוסיפים בבחישה את מיץ התפוז ומניחים לג'לטין להתרכך. מחממים מעל להבה נמוכה רק עד שהג'לטין נמס. מצננים 5 דקות.

בקערת הקצפה מקציפים את החלמונים עם קורט מלח וכפית מיץ לימון 7–5 דקות, עד שהתערובת מסמיכה. מוסיפים את אבקת הסוכר תוך הקצפה. מוסיפים באיטיות את הליקר, ומקציפים היטב. מוסיפים את הג'לטין בזרם דק, ומאחדים את התערובות.

מקציפים שמנת לקצפת יציבה, ומקפלים בזהירות לתערובת הג'לטין. יוצקים לקעריות נאות, ומקררים במקרר שעות אחדות. לפני ההגשה מקשטים בפלחי תפוז דקים חתוכים עם הקליפה.
(10–8 מנות)

[illegible]

גלאנטין בשר בקר מהופך

אפשר להגיש את הגלאנטין גם קר, כמנת מזנון. מגישים פרוס וזרוי בפטרוזיליה קצוצה, על מצע עלי חסה, ובתוספת סלט ולחם כפרי טרי.

המצרכים: 750 גרם בשר בקר; 250 גרם הודו מעושן; בצל גדול קלוף; כוס פירורים מלחם טרי; 2 ביצים; כפית עשבי תיבול יבשים מעורבים; כף פטרוזיליה קצוצה; מלח ופלפל.

המצרכים לציפוי: 2 עגבניות גדולות, קלופות וקצוצות; 200 גרם גבינה חמוצה קצוצה; בצל פרוס.

טוחנים יחד בשר בקר, הודו מעושן ובצל, ומערבבים עם ביצים, פירורי הלחם ועשבי התיבול. מתבלים בהרבה מלח ובפלפל.

להכנת הציפוי, שמים את כל החומרים בסיר, ומבשלים במשך 10 דקות, עד שיתרככו מעט. בוחשים מדי פעם.

מורחים את הציפוי על תחתית תבנית מאורכת גדולה עם ציפוי אל־דבק (טפלון). ממלאים את התבנית בתערובת הבשר, ומחליקים את פניה. מכסים בנייר אלומיניום.

מעמידים את תבנית הבשר בתוך תבנית גדולה, שמכילה מים רותחים בגובה 2.5 ס"מ. אופים בתנור חם במשך כשעתיים.

הופכים את הגלאנטין על צלחת הגשה, פורסים ומגישים עם תפוחי־אדמה וסלט.
(8 מנות)

מזנון סלטים

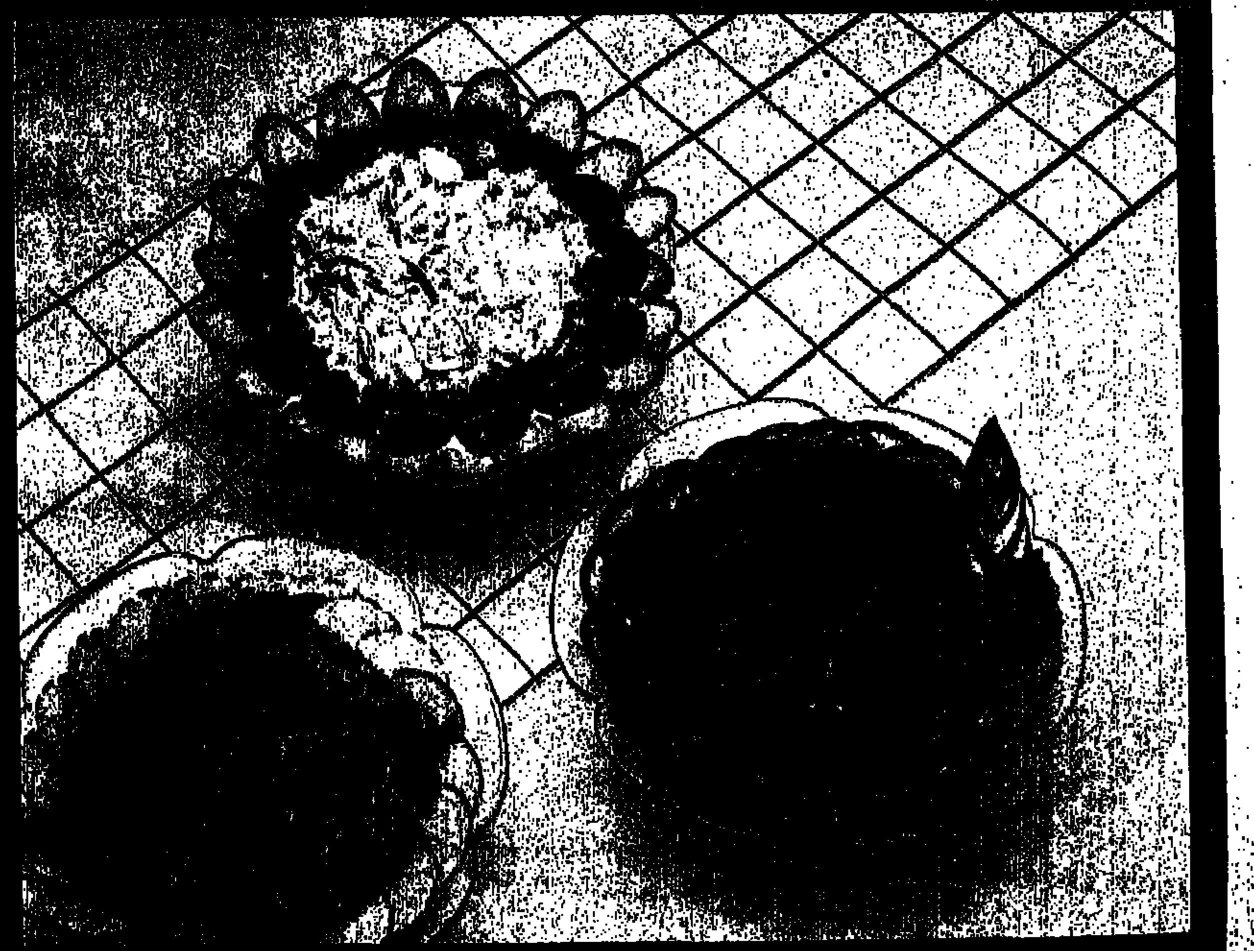

סלט קישואים בקארי

המצרכים: 5 קישואים בינוניים; 50 גרם מרגרינה; בצל חתוך לקוביות קטנות; גמבה חתוכה לקוביות; 2 כפיות אבקת קרי; ½ כוס חומץ [illegible]; כוס מרק [illegible]; מלח ופלפל לבן; שמיר [illegible]

[illegible]

סלט ולדורף

המצרכים: [illegible] ראשי סלרי צעירים; 3 תפוחי־עץ מון גרנד [illegible]; 3 כפות מיונית; מיץ מלימון אחד; מלח; [illegible] כוסות אננס, פלחי תפוזים, אגוזים, עלי [illegible].

חותכים את ראשי הסלרי המקולפים ואת התפוחים [illegible]. מוסיפים מיונית, מיץ לימון ומלח [illegible] מעדינות.

מעבירים [illegible] הגשה ומעטרים בפירות, באגוזים ובעלי [illegible].
(6 מנות)

[illegible]

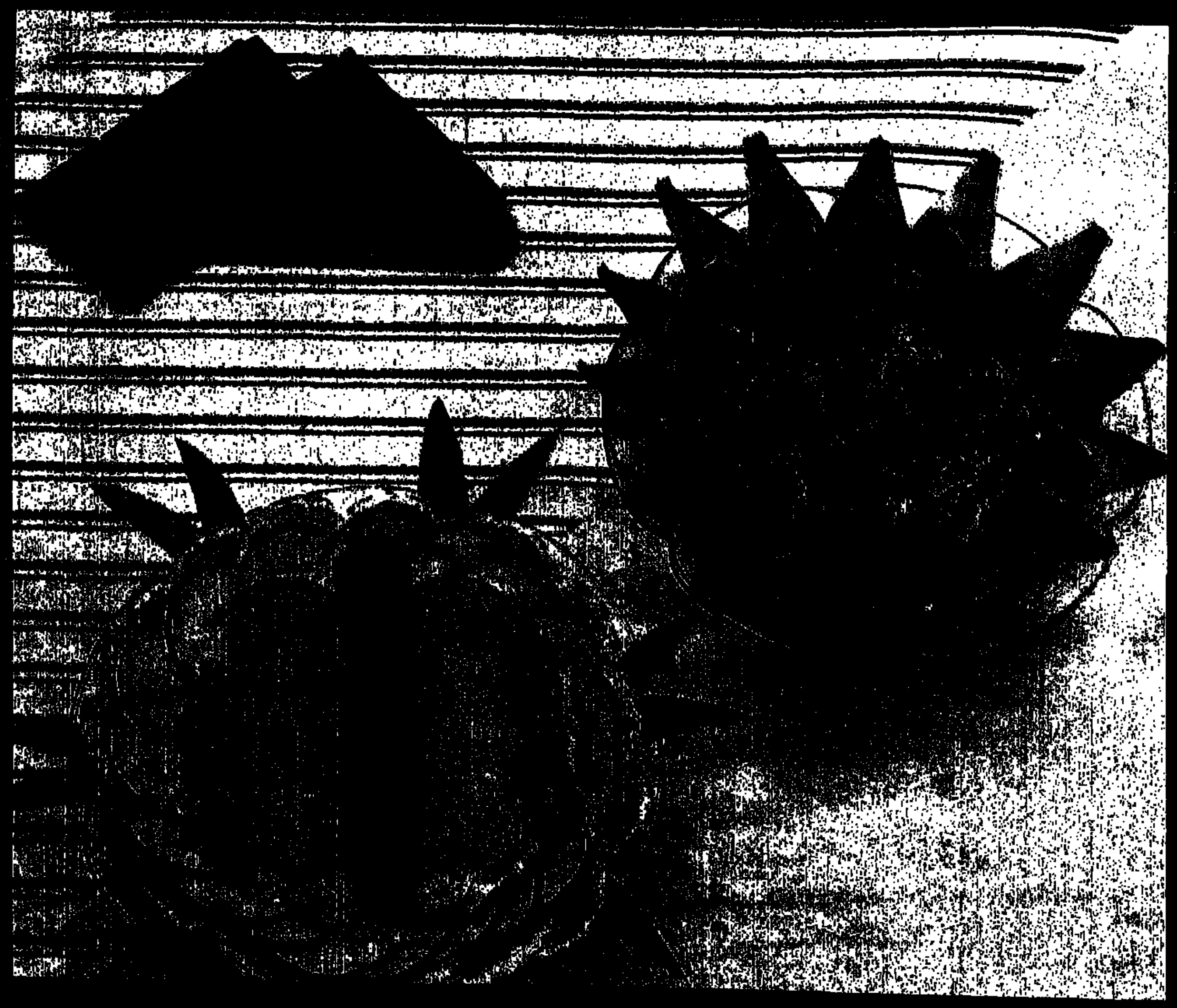

האיש שבא לסעוד

האימאם התעלף

בדרך־כלל, אחד העקרונות המעטים שלי, במה שנוגע לאוכל, הוא לאכול במיסעדות ולא בבתי־מלון. הניסיון העשיר שלי לימד אותי, שבבתי־מלון אתה מקבל אוכל של בתי־מלון, וזה לא בדיוק מה שמומלץ על־ידי הערכים הגסטרונומיים שלי.

אבל מה שקרה עם השנים הוא, שהעקרונות נשארו עקרונות, למרות שהמציאות שהשתנתה כבר לא מתאימה להם. וכך, אני מוצא את עצמי יותר ויותר, בארץ ובחוץ־לארץ, במיסעדות מצויינות הממוקמות ליד הלובי ומתחת ללובי ומצידי הלובי, של בתי־המלון שבהם אני מבקר. ואומנם, המציאות לא תבלבל אותי ולא תשנה את דעותי העקביות, ובכל־זאת הדעות הללו לא פוגעות בהנאה.

כל הדברים הללו נאמרו כהקדמה לתיאור של ביקור מהנה ביותר במיסעדה „פנורמה" שבמלון „אסטור".

הגענו למלון בהמלצה חמה של חברים, אבל מיד ראינו שאנחנו בבעייה. החברים המליצו על המיסעדה של המלון והנה מסתבר שבמלון יש שתי מיסעדות. האחת שמה „פנורמה" והיא מיסעדה של דגים וירקות, המכונה בכינוי הבלתי מלבב, „מיסעדה חלבית", ואילו השנייה נקראת „הקומה השנייה", למרות שהיא ממוקמת בקומה התחתונה והיא מיסעדה בשרית.

בחרנו בדגים ובירקות שנראו יפים במיוחד, ולא הצטערנו.

כהתחלה, בחרנו לפתוח במנות רציניות, ולשמור את הסלאטים שהיו פרושים במרכז בשלל־צבעים, כתוספת למנות העיקריות.

בחרנו במרק־תירס הקרוי משום־מה מרק־יפו, ובפשטידת ירקות.

המרק, מעין קרוב־רחוק ביותר של המרק הסיני, היה סמיך ביותר, רווי ירקות חתוכים דקדק, בעיקר בצל וכמובן גם תירס. עשיר וטעים. בניגוד לנוסח הסיני, בלט כאן טעם של שמנת ולא טעם של הביצה המעורבלת לתוך הנוזל. פשטידת הירקות היתה מורכבת מבסיס חזק ביותר של קישואים, וכיסוי עבה ביותר של גבינה. הקישואים היו כאן דומינאנטיים, והגבינה בטעם שתלטני קצת, אך בסך הכל היתה זו מנה טעימה למדי.

לא יכולנו להתאפק ולקחנו גם מנת־ביניים שנקראת „אימאם ביאלדי". כי האימאם ביאלדי הוא משהו שלנו ויש חולשה אליו משנים. פירוש השם, כידוע, הוא „האימאם התעלף", והוא נקרא כך משום שהאימאם הטורקי שאכל אותו, פשוט התעלף מרוב תענוג. ולא לחינם. זהו מאכל המורכב מחצילים ומלווה בצימוקים, שקדים, ירקות וכל־טוב אפשרי, ויש לו וריאציות שונות ומשונות. ביוון למשל, אוכלים אותו עם תערובת של רסק עגבניות ובצל. אני מכיר אותו עם הרבה שקדים וצימוקים. כאן, ב„פנורמה" אכלנו אותו בשילוב עסיסי ביותר של אורז, גזר, פטריות, צנוברים, כל זה ברוטב עגבניות ובציפוי של גבינה צהובה. מעדן ביותר.

ובכן, עתה למנות העיקריות. אנחנו מפשילים שרוולים, ממלאים את הצלחת הקטנה שלצידנו על גדותיה במיני סלאטים מרהיבים ומחכים לשני סוגי הדגים שהזמנו. אמנון־כינרת בתמרים ובננות ודג סול ברוטב תפוזים.

במה נתחיל? נתחיל מן הסלאטים. השפע עצום והמלים דלות. נדלג על כמה סלאטים רגילים ומוכרים כמו סלאט כרוב וגזר במיונז, סלאט מלפפונים בחומץ, חצילים המצמצים־מטוגנים, ושעועית אדומה. ונעבור לצימוקים שבעוגה הזאת, והם סלאט נבטי־סויה מעולה מעורב בגזר, בצל, פילפל ופטרוזיליה, ומצמץ־מתקתק, משהו שכל המיסעדות הסיניות של תל־אביב יכולות ללמוד ממנו. הצימוק העיקרי הוא סלאט־תרד נפלא, גם הוא על רוטב המצמץ־מתקתק מעורב בגזר, בפילפל ובטעם מיוחד ביותר.

אבל כל זה, כאמור, הוא ליווי בלבד לדגים. ובכן לעניין זה אני, שבחרתי משום מה בסול, זכיתי מן התפוקר. הדג שלי ספג עד כדי כך את טעם התפוז, עד שהפך לאיזה מעדן מיוחד ובלתי מוכר. בת־הזוג שלי, שבחרה באמנון הכינרת, התאכזבה קצת, כיוון שטעם הבננות והתמרים לא הותך כראוי בטעם הדג. הרעיון היה במיקרה זה יותר מעניין מהתוצאה.

קינחנו במיקפא טעים ביותר של אגוזים ושוקולד ובקפה חם וטוב. שילמנו אומנם סכום הגון ביותר, של 71 שקל, אך המחיר היה כראי.

לוקולוס

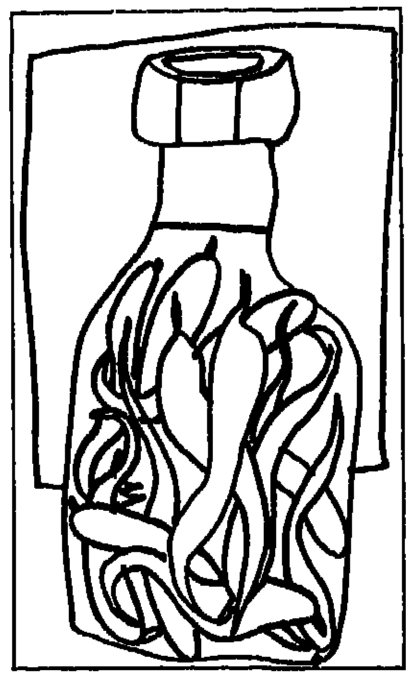

דניאלה יקרה

מאוד מודאגת

תחכה עד שתהיה גדול

אני רווק בן 36. היכרתי אשה מקסימה, גרושה ואם לשני ילדים, ואני רוצה לשאת אותה לאשה. הבעיה היא שהורי מתנגדים קשות, בגלל שהיא גרושה ואם לילדים. מה את אומרת?

עכשיו אתה רק בן 36. אז אולי תחכה קצת עד שתהיה גדול, ואם בינתיים ההורים שלך ימותו, תוכל להחליט בעצמך מה לעשות עם חייך ועם מי להתחתן. אגב, חמודי, מה אומרת על זה הגננת שלך?

בלש פרטי

ש. אין לי הוכחות, אבל יש לי הרגשה שבעלי בוגד בי. האם כדאי לפנות לבלש פרטי?

לפני שאת פונה לבלש פרטי חשבי היטב מה תעשי אם יסתבר לך שהוא באמת בוגד בך. אם את רוצה להמשיך ולחיות איתו, למה לך לדעת? אם את בטוחה שאת רוצה להתגרש ממנו בגלל בגידה (אולי ראשונה, אולי בודדת) שכרי בלש. אבל לפני הכל, אולי פשוט תדברי איתו?

טובה אישית

ש. האם אפשר לסדר עדשות־מגע לילדה בת 10 שמסרבת להרכיב משקפיים? האם זה לא מזיק?

תעשי לי טובה אישית. תפני לרופא־עיניים, תבררי את העניין ותודיעי לי. תודה.

גמרנו חשבון

ש. ציון חדד מתלונן שהוא קיבל תשובה לבעייתו רק אחרי ארבעה חודשים. חוץ מזה יש לו גם כמה שאלות והערות חשובות והוא מבקש תגובה. הוא אומר:

1. בת כמה אתה לנחש?
2. אל תקחי ללב.
3. להתראות ואל תשאלי מזי.
4. שמרי על קשר.
5. אם תהיה ילדה טובה תקבלי ממני תמונה.
6. מתי היית בפעם האחרונה בנתניה?

והרי תשובותי, לפי הסדר:

1. כן, הנחש.
2. טוב.
3. לא שואלת.
4. ומה אני עושה עכשיו, לפי דעתך?
5. אני לא אהיה ילדה טובה ואתה תשמור על התמונות לעצמך.
6. אם אתה גר שם – אף פעם.

גמרנו את החשבון.

מאוד מודאגת

ש. יש לי בן, בן 10, שסובל מאנגינות הצטנוויות. אני מאוד מודאגת מזה. אולי כדאי לנתח אותו ולהוציא לו את השקדים?

אני לא רואה למה צריך לנתח ילד בגלל שאת מודאגת. לכי לרופא שיבדוק את הילד וייתן לך כדורי־הרגעה.

אנחנו הכתובת

הזמנים המודרניים עושים את שלהם. ורבה התלבטויות של מה ואיך לעשות ולנהוג.

וזהי, לכן, פינה מיוחדת לשאלות קוראים, שאין להם את מי לשאול.

אנחנו לא מתיימרים להחליף אנשי מקצוע. אבל אם פתאום צצה אצלכם בעייה מטרידה בכל תחום שהוא, ואין לכם בפני מי לשפוך את הלב – אנחנו הכתובת.

כתבו בקיצור נמרץ לדניאלה היקרה, והיא תעשה כמיטב יכולתה לעזור לכם.

על המעטפה לא לשכוח לציין:

דניאלה היקרה, מערכת „זמנים מודרניים", „ידיעות אחרונות", דרך פתח תקווה 138 תל־אביב, 61000.

יש עתיד

בריאת העולם פעם שנייה

מאת יבשם עוגד

בסופו של דבר, ניאלץ לפנות את בימת החיים. ייתכן שנצליח למנוע את סופת־האש הגרעינית. ייתכן שנפתור את משבר האנרגיה ונמצא פתרון לבעיית ריבוי האוכלוסיה. אף־על־פי־כן, אין ספק שזמנו של האדם כשליט כוכב־הלכת ארץ, הולך ותם במהירות. נגיף אחר קטן שידבק באחת מספינות־החלל שלנו, עלול לתפוס איתם טרמפ, להגיע לכדור־הארץ, ולחסל את כולנו תוך שבוע, לפני שנספיק לכנות אותו בשם כלשהו. ייתכן שהחברה האנושית תשקע ותתנוון בעצמה, ללא כל עזרה מבחוץ. כך או כך, שום דבר לא מתקיים לנצח, ואין לנו שום סיבה להניח שדווקא אנחנו נהיה התקדים הראשון בעניין הזה. מוטב שנכיר בעובדה שאנחנו חיים בעולם הולך ונעלם.

שנים רבות לאחר מותו של האיש־האחרון־בעולם, תנחתנה על פני כדור־הארץ כמה ספינות־חלל מכוכב־לכת מרוחק. האסטרונאוטים הנוכריים יסיירו בהריסות ערי־האדם, יתפעלו מגורדי־השחקים ההרוסים, ויתפלאו למראה האוטוסטראדות הרחבות. הם ישתוקקו לפגוש ולהכיר את בניו של הגזע המופלא שבנו את כל אלה, אבל בעלי־החיים היחידים שייקרו על דרכם, יהיו חרקים וזוחלים. האסטרונאוטים הזרים יהיו מתוסכלים למדי, אבל הם לא יאמרו נואש. הם ימשיכו לסייר בין חורבות ערי־האדם, עד אשר ימצא אחד מהם, את המדרגות המוליכות למרתף הקידוח של אחת ממעבדות המחקר הביולוגיות של הארץ.

כור ביקוע־אטומי קטן שיפעל עדיין במעבה האדמה, יספק למעבדה את חבות החשמל הדרוש לשמירת הטמפרטורה הנמוכה בתנאי ההקפאה העמוקה. בין שאר האיברים שימצאו בתאי הקירור, ימצאו האסטרונאוטים הזרים גם תאי־זרע וביציות־אדם. מחשבי החלליות הזרות יעשו ימים כלילות כדי לפענח את הנאמר בחוברות־ההסברה שנשתמרו בשלמותן. הציוד העדין שנמצא במעבדות התת־קרקעיות יספק גם הוא, פחות או יותר, בתיקנו. ובכן, מצויידים בידע שרכשו מהחוברות, ובאמצעות הציוד האנושי שנשמר, יגשו האסטרונאוטים הזרים למשימה. הם יפגישו, במעבדה, תא־זרע עם תא־ביצית. הם יעמדו וישקיפו, מבעד לזכוכית המבחנות, על ההתפתחות האיטית של העובר, ומקץ תשעה חודשי המתנה, תבקע יללת בכי ראשונה מתוך המעבדה. האסטרונאוטים הזרים יצליחו במלאכתם, הם יבראו מחדש את האדם.

ליצורים שבאו מן החלל החיצון, לא יהיה מושג כיצד לטפל בתינוק האדם. לא יהיו להם „פמפרס", וגם לא „טיטולים" ו„ליטופים" למיניהם. ובכל זאת, הם ישקיעו בעניין מאמץ רב, ובסופו של דבר, יעלה הדבר בידם. התינוק שיגדל בין הנוכרים, יראה בהם את הוריו לכל דבר. הוא ידבר את שפתם, ויחקה את מינהגיהם, וכל המיבנים המוזרים שיהיו פזורים סביבו, יהיו זרים, בדיוק כמו ליוצריו שבאו מכוכב אחר. לאחר שהאסטרונאוטים הזרים ייווכחו שאין תינוק אדם, מסוגל להוסיף להם מידע נוסף, יבקשו להפליג לדרכם. הם ירצו להשאיר את האדם החדש בכוכב מוצאו, אולם הוא, לא ירגיש כל מחוייבות לגלי ההריסות השוממים. הוא יתחנן על נפשו עד שנוסעי החלליות הזרות ייעתרו לו, ויקחו אותו עימם במסעותיהם לעולמות אחרים. כדור־הארץ ייוותר שוב בשיממונו.

כלב מי שמדבר

זיכרון דברים

אני לא יודע אם אתם זוכרים, אבל בזמנו דיברנו מעט על בתי־קברות לכלבים, טפו, טפו, טפה על כל פנים נראה, שעד היום עדיין לא הקימו בתי־קברות לכלבים או לחיות־בית בכלל, וזו אכן בעיה לא קטנה.

רק מי שהיה לו כלב בבית אשר הלך לעולמו יכול להבין, מה גדול הצורך להמשיך ולזכור את החבר שהחזיר נשמתו לבורא, ואשר ליווה את בעליו שנים ארוכות.

לא רבותי, לא התחלקתי על השכל ואני חושב שיש לקחת דברים בפרופורציה. אני יודע שכמה מכם ודאי חושבים, שגם בסוף הכל כלבים ולכן כמו שאנו חיים חיי־כלב – כמה נגזר עלינו למות. ובכן, יש לי חדשות בשבילכם בעלי כלבים אשר באמת מוקירים את זכר כלביהם, מוצאים את הדרך להנציח ולזכור.

הדרך הפשוטה ביותר זה התמונות באלבום המשפחה, אשר בהן תמיד אפשר להביט, לאלוף הבעליות שלי, יש, למשל, סרטים, תמונות (פלקטים) של הכלב הראשון שלי, שרדן אגב

מהיר וקל

קציפת־תות בדקותיים

המחזה בוודאי מוכר: קונים בשוק שקית תות־שדה, שעל הדוכן נראה גדול ומובחר, ובבית מגלים מתחת עיסת תותים מעוכים, כשכל קשר עם צורתם המקורית הוא מקרי בהחלט.

כיוון שאוכל לא זורקים, שוטפים היטב את התותים (מדובר בקילו לפחות), ומועכים במעבד מזון למחית חלקה. מקציפים שני חלבוני ביצים עם כוס סוכר, ומוסיפים למעבד. מערבלים היטב, ומעבירים לקערה. מקפלים פנימה גביע שמנת חמוצה ומקפיאים.

רצוי לחלק את המנה בין שתי קערות.

כרבע שעה לפני ההגשה מוציאים מהמקפיא ומניחים לריכוך בטמפרטורת החדר. מגישים כמנה אחרונה מרעננת, או כתוספת לעוגה.

פלפלים שרופים

שריפת פלפלים על האש, בדומה לשריפת חצילים, אינה אהודה על רבים משום שהיא מלכלכת את הכיריים; מאידך, רק כך מגיעים לטעם המושלם, ובעזרת לוח אזבסט אפשר להקטין את כמות הליכלוך.

מניחים 4 פלפלים אדומים או ירוקים כהים על לוח אזבסט, וצולים מעל אש בינונית. ככל שמשך הצלייה ארוך יותר הפלפלים טעימים יותר. הופכים את הפלפלים מצד לצד. קולפים את הקליפה הדקה החרוכה, מוציאים את הגרעינים וחותכים לרצועות דקות.

מעבירים את הפלפלים לקערה, ומתבלים ב־2 שיני שום מעוכות, חומץ, לימון שלם, מלח ופלפל. מוסיפים פפריקה, קורט סוכר ופלפלון חריף (לא הכרחי).

מחממים על אש גבוהה ½ כוס שמן, ויוצקים על הפלפלים. מקפיצים. מצננים ומעבירים לכלי זכוכית. אם מזג האוויר אינו חם מדי, רצוי להשאיר את הפלפלים מחוץ למקרר.

אגב, יציקת השמן החם על הפלפלים היא שיטה סינית עתיקה, ואת הפטנט העבירה לי סיסי ברעם, המקורבת לנושא מצד ארץ מוצאה – טייוואן.

■ נעמי סנדרסון

ממטבחי העמים

הונגריה: עוגת צימוקים

המצרכים: ¾ כוס חלב חם; 3 כפיות סוכר; 2 כפיות שמרים יבשים; 2 כוסות קמח; ½ כפית מלח; ¼ כוס סוכר; כפית קינמון טחון; 2 כפות אגוזים קצוצים; 4 כפות צימוקים; 50 גרם חמאה מומסת.

זורים את השמרים על החלב החם, יחד עם כפית סוכר, ומשהים 10 דקות, עד שהשמרים מתחילים לתסוס.

שמים קמח, מלח ושתי כפיות הסוכר הנותרות בקערה, ומערבבים היטב. מוסיפים את תערובת השמרים, ומערבבים לבצק חלק.

הופכים את הבצק על מישטח עבודה, ולשים 10 דקות, עד שהבצק חלק, גמיש ולא דביק. מעבירים את הבצק לשקית פלסטיק גדולה משומנת, ומניחים לו לתפוח עד שיכפיל את נפחו. לשים שוב את הבצק.

מערבבים יחד סוכר, צימוקים, אגוזים וקינמון, בצלחת. צרים מהבצק 14 כדורים קטנים, טובלים כל כדור בחמאה מומסת, ומגלגלים בתערובת הצימוקים. מסדרים את הכדורים בתבנית משומנת בקוטר 18 ס"מ, בשתי שכבות. מכסים ומתפיחים עד שהבצק מכפיל את נפחו.

אופים בחום בינוני כ־40 דקות, עד שהבצק משחים ומתקשה. מצננים על רשת מתכת. מגישים עם קפה.

דיאטה

מים: תרופת העתיד להרזייה

עד כמה שקשה להאמין, מים עשויים להיות הקטליזטור החשוב ביותר בהפחתת משקל, כך אומר ד"ר דונלד רוברטסון, מומחה לתזונה מארצות־הברית. קיימים כל הסיכויים שתרופת הפלא העתידית לירידה במשקל ולשמירת המשקל תקיים תהיה פשוט מים:

מים ומשקל

מים דוחים את התיאבון, ומסייעים לגוף בשריפת השומן. מחקרים הראו, שירידה בכמות המים הנשתית גורמת להצטברות שומן בגוף, ואילו עלייה בכמות המים הנצרכת גורמת לירידה בכמות השומן בגוף. השאלה היא, מדוע?

הכליות אינן מתפקדות כראוי ללא כמות מספקת של מים. כאשר הכליות אינן מתפקדות כראוי, מועבר חלק מהעומס לכבד. אחד מתפקידיו העיקריים של הכבד הוא להפוך את השומן שבמחסניו לאנרגיה. אם הכבד עסוק במטלות אחרות הוא פנוי פחות לתפקידיו הרגילים, וכתוצאה מכך פחות שומן הופך לאנרגיה, ויותר שומן נשאר בגוף.

מים וצבירת נוזלים

שתיית מים היא הטיפול היעיל ביותר בצבירת נוזלים. כאשר הגוף מקבל פחות מדי מים, הוא מפרש זאת כאיום על קיומו, ומיד מתחיל לאגור נוזלים. המים נאגרים מחוץ לתאי השומן, ומופיעים כבצקות ברגליים ובידיים. גלולות להוצאת המים הן פתרון זמני בלבד, כי הן מוציאות אמנם את המים המיותרים, אך אלה מוחלפים עם מים אחרים, הנחוצים לגוף. נוסף לכך, הגוף מרגיש שפעולת הגלולות מסכנת אותו, והוא מנסה לאגור מים כדי להתגבר על פעולת הגלולות. הדרך הטובה ביותר לפתור את הבעיה היא לתת לגוף את מה שהוא זקוק לו – מים. אם הגוף יקבל הרבה מים, הוא ישחרר את המים שאגר, והנפיחות תרד.

אם יש לאדם בעיית תמידית של צבירת נוזלים עודפים, מקור הבעייה יכול להיות שימוש עודף במלח. גוף האדם יכול לסבול מלח רק בריכוז מסויים. ככל שכמות המלח בגוף גדולה יותר, הגוף זקוק לכמות גדולה יותר של נוזלים על־מנת להדללו. כשהגוף משחרר את עודפי המים, הוא משחרר גם את עודפי המלח שהצטברו.

מים לשמנים ולרזים

אדם שמן זקוק ליותר מים מאדם רזה. ככל שאדם שמן יותר, העומס על מערכת חילוף החומרים בגופו גדול יותר. מים הם המפתח לחילוף שומן לאנרגיה, לכן אדם שמן זקוק ליותר מים מאדם רזה.

מים ומתח

מים מסייעים לשמור על מתח שרירים. שתיית מים מספקת, שומרת על היכולת הטבעית של השרירים להתכווץ, ומגנה מפני התייבשות. שתיית מים גם מונעת התרופפות עור הבאה בעקבות ירידה במשקל – המים ממלאים את התאים, והעור נראה מתוח וגמיש.

מים ופסולת

מים מסייעים בסילוק הפסולת מהגוף. בעת הורדה במשקל יש בגוף הרבה פסולת, שצריך לסלק ממנו. מים בכמות הנכונה עוזרים בכך.

מים ועצירות

מים מסייעים לסובלים מעצירות. כאשר הגוף אינו מקבל מספיק מים, הוא חוסך במים בכל מקום שאפשר, ואחד המקומות הוא המעי הגס. חוסר מים במעי הגס גורם לעצירות. אם מרבים בשתיית מים, אפשר למנוע את הבעייה.

כמה מים לשתות?

לגוף קשה לתפקד כראוי אם אינו מקבל מספיק מים. אם אין לגוף מספיק מים הוא גם אינו יכול לנצל את השומן הנאגר בו בצורה הנכונה, והמים הנאגרים בגוף מתבטאים בתוספת משקל. כדי לסלק את עודפי המים מהגוף יש לשתות יותר מים.

כמה מים מספיקים? בממוצע כשני ליטר – 8 כוסות מים גדולות. אדם בעל עודף משקל צריך לשתות כוס נוספת לכל 12 קילו עודפים. כמו כן יש להגדיל את כמות המים במזג אוויר חם ובשעות פעילות ספורטיבית.

מומלץ לשתות מים קרים, משום שהם נכנסים מהר יותר למערכת. קיימות גם עדויות לכך ששתיית מים קרים מסייעת לשריפת אנרגיה, משום שהגוף צריך לחמם את המים לחום הגוף.

כדי לנצל את המים בצורה היעילה ביותר ממליץ ד"ר רוברטסון לחלק את השתייה בצורה הבאה:

- בבוקר – ליטר מים במשך 30 דקות.
- בצהריים – ליטר מים במשך 30 דקות.
- בערב – ליטר מים בין השעה חמש לשעה שש.

לסיכום, אספקה נאותה ומספקת של מים לגוף מסייעת לו לתפקד בצורה אופטימלית, וכתוצאה מכך משתפרת פעילות הבלוטות והגוף חדל לאגור נוזלים. הגוף גם שורף יותר שומן, כי הכבד מתפקד כראוי. הצמאון הטבעי חוזר, וגם חלק מהתיאבון נעלם.

■ דליה ניר

נימוס מחייב

סלט בצלחת אישית

סלט אישי הוא [illegible]

דברים שרואים מכאן • דברים שרואים מכאן • דברים שרואים

גם נקרא צ'יף. מדי פעם כשבאים חברים והוא רוצה להשוויץ הוא פותח את האלבום או מציב את מקרנת הסרטים ומראה לכולם כמה יפה וחכם היה צ'יף הראשון.

אני מוכן להישבע אפילו שפעם, כשראינו אני והוא את הסרט שבו הנציח אלון את לידת צ'יף הראשון – ברגע זה ראיתי לחלוחית בעיניו. וזו אינה בושה, כי אלון באמת אהב את כלבו הראשון. אני יודע שצ'יף הראשון ליווה את אלון שנים ארוכות ועבר איתו תקופה נהדרת – ממש חלק מחייו.

עד היום, מעל הארון בחדרו של הבעל'בית שלי שוכבת לה הרצועה של צ'יף הראשון, רצועת אילוף ישנה, מכוסה אבק, והיא נמצאת שם כבר שתים-עשרה שנה!! גם הקולר ישנו שם אולי גם תמונה ישנה או שתיים.

12 שנה לא זזה הרצועה ממקומה, כאילו עמד הזמן מלכת. אלון אומר שהוא ישמור אותה לעד, ונראה שרק הוא יודע כמה זיכרונות נחבאים באותה פיסת-עור בת 98 הס"מ...

ברצועה הזו הוליך אלון את צ'יף לווטרינר, לקבל את זריקת-החיסון הראשונה; ברצועה הזו החזיק בו כשזכה באליפות מועדון הבוקסר הישראלי, וברצועה זו גם הוליך אותו לרופא אשר נתן לו את זריקת החסד האחרונה – דקה לפני שנפח את נשמתו.

זה נשמע אולי טירוף אפל, זר לא יבין זאת. כנראה אהבתו של הבעל'בית שלי לצ'יף היתה משהו כל-כך אישי – ממש כמו זיכרון הנצח אשר נשאר לו ממנו.

אלון לא מדליק נר-נשמה לזכרו של צ'יף הראשון, ואין גם לאן ללכת ביום השנה לפטירתו. אבל הוא זוכר, זוכר ואוהב. אין לי קינאה כלב לצ'יף הראשון, משום אני יודע שבלבו של הבעל'בית שלי יש מספיק מקום לאהבה גם בשבילי, לכן גם אני מכבד את זיכרו של צ'יף הראשון. אני גם יודע שבזכותו זכיתי גם אני לבית נפלא שכזה, פינה חמה, חיים נפלאים, חיי-כלב נהדרים, ואת זה אני זוכר תמיד.

צ'או–האו,
צ'יף של אלון!!

כל הסקס הזה

לגוף סיבות משלו

מאת זיוית אברמסון

קשה מאוד להיות זוג נשוי. מיספר רב של זוגות מתחככים זה בזו באי-נוחות או אפילו נלחמים ונאבקים זה בזו עד זוב דם (גופני ונפשי). אפשר לעזור לזוגות לשפר את היחסים ביניהם. לבנות, אפילו על-פני ההריסות ותוך שימוש בהן – משהו חדש. אפשר ללמד תיקשורת בונה, דרכים לפתרון בעיות, יצירת הסכמים מניחים את הדעת. אפשר, עם השקעה של רצון טוב, אומץ וחריצות מצד שני בני-הזוג, להגיע למצב נסבל, מספק, או אפילו מהנה. אבל קיים מרכיב חשוב ביחסי בני-זוג, שעליו אי-אפשר לעבוד. או שהוא ישנו או שהוא איננו. מדובר במשהו בסיסי מאוד שאינו בדיוק אהבה. מדובר ביחס וברגשות של כל אחד מבני-הזוג כלפי גופו של השני.

במיקרה הטוב, קיימים רגשות חיוביים כלפי האספקטים הגופניים של השני: מראהו, ריחו, טעמו, קולו, תנועותיו, כל אלה מוצאים-חן, סימפטיים. רגשות כאלה יוצרים משיכה (לאו-דווקא מינית), רצון להתקרב, לגעת, להביט, להקשיב או למשש. לחילופין הם מתבטאים בכך ששום דבר גופני אצל השני אינו מעורר גועל. אם תהיה מחלה ויתעורר הצורך לטפל, לרחוץ ואפילו להחליף, לא תהיה כל בעיה. זוהי אינטימיות.

במיקרה האחר ייתכן בהחלט שיש הערכה כלפי השני. יש החלטה על בסיס זה או אחר (ילדים, סטאטוס, פיננסים) להיות ביחד; ייתכן מאוד שקיימת שביעות-רצון מרוב סעיפי חוזה הנישואין הבלתי כתוב. סביר שיש גם יחסי-מין אלא שהם לא כל-כך אוהבים זה את הפיסיולוגיה של זו. הם לא כל-כך מסתכלים זה על זה.

התנועות שלו קצת מעצבנות אותה והקול שלה קצת מפריע לו. הוא שעיר מדי לטעמה וההשמנה שלה הפכה אותה ללא אסתטית בשבילו. ייתכן שכאשר הם מקיימים יחסי-מין זה קורה בחושך, בלי להתפשט מעבר להכרחי, עם מינימום התעלסות ועם התמקדות במין גניטלי.

השאלה למה ואיך זה קורה שכן או לא מרגישים סימפטיה אל המיכלול הגופני של מישהו – היא קשה. זה קשור בהמון גורמים: החינוך המיני שנתקבל בתקופת הילדות, הפוריטאניות או הפתיחות שהיו נהוגים בבית ביחס למין ולעירום. היחס של האדם לגוף בכלל ולגופו שלו בפרט, הדומה והשונה בין הנתונים הגופניים של בן/בת זוגו לבין אלה של הורים ואחים (אשר היו גורם מושך או דוחה). התניות מיניות שנקבעו על-ידי נסיונות אירוטיים מוקדמים קובעים במידה רבה מה דוחה ומה מושך וכמובן כגורם מרכזי המידה בה עונה בן/בת הזוג על הציפיות והגעגועים העמוקים ומערכת היחסים אתו/ה.

בדיקה קטנה, אם קיימת בין בני-הזוג הסימפטיה הגופנית הבסיסית או לא, כל אחד יכול לעשות, על-ידי ניסוי דמיוני שמותר גם לתרגם אותו למציאות: לו נתבקשת – ישאל כל אחד את עצמו – ללטף את בן/בת הזוג שלך בכל חלקי גופו/ה, משערות ראש ועד לרווחים שבין אצבעות הרגליים, האם היית עושה את זה ברצון? האם זה היה נעים לך?

ושוב: אפשר בהחלט לנהל חיי-נישואין טובים ומספקים אשר משביעים את רצון הנוגעים בדבר, גם בלי לחוש חיבה יתירה לגופו/ה של זו. אבל, אם מדובר על קשר, אם מדובר על לא להרגיש לבד בעולם – או הקבלה, החמימות, המשיכה והסימפטיה שמרגישים בני-זוג כל אחד לנוכחות הפיסית של חברו, הם מרכיב שיוצר את כל ההבדל.

מועדון קוראי ידיעות אחרונות

מועדון קוראי ידיעות אחרונות מועדון קוראי ידיעות אחרונות

בית ידיעות אחרונות דרך פ"ת 138 תל-אביב, טלפון 212213
פרטים והרשמה בימים א'–ה' בשעות 09.00 – 18.00 ברציפות

ההרשמה פתוחה לכל קוראי העיתון ללא תשלום דמי חבר

חוג "50 פלוס"
סוף שבוע מיוחד בנהריה
מיום חמישי 27/2 עד מוצ"ש 1/3

בתכנית:
★ מאכלים מסורתיים בפנסיון מלא
★ נשף ריקודים עם מוסיקה של "היו זמנים"
★ אפשרות לטיול ½ יום בגליל המערבי
★ לרשות האורחים:
– בריכת שחיה מחוממת!
– סרטי קולנוע
– משחקי שולחן ועוד...
– חדרים זוגיים עם חימום

במרכז הארוע
יעקב בודו
בהצגה הבכורה באידיש
"ציואגן און ליב האבן קאסט נישט קיין געלד"...

מקומות אחרונים!!

המחיר:
100 ש"ח בלבד לכל הארוע – פנסיון מלא
(אפשרות הסעה מת"א לנהריה ובחזרה)

טיולי פסח ואביב עם החברה להגנת הטבע

מערב תורכיה
מלונות 18.4-5.5.86 (18 יום)
לצעירים ברוח ובגיל!
קמפינג 18.4-5.5.86 (18 יום)

קניה
לודג'ים 6-23.3.86 (16 יום)
לודג'ים 17.4-4.5.86 (16 יום)

מרכז איטליה
15.4-1.5.86 (17 יום)

יוון 25.4-4.5.86 (10 יום)

החברה להגנת הטבע –
מחלקת טיולי חו"ל
השפלה 3 ת"א 03-375063

פולין –
9 ימים, 13 ימים, 16 ימים
ורשה, קראקוב, לובלין, אושוויץ, טרבלינקה, מיידאנק.
תאריכי יציאה: 8.4, 18.4, 6.5, 10.6, 5.8.17, 18.8, 2.9, 16.9
"אופקים" – נסיעות ותיירות
03-201483/4

טיולי גיל – הזהב
לצעירים מעל גיל 50...

אביב באירופה
ביצוע: P.T.C.
הרשמה אצל כל סוכני הנסיעות

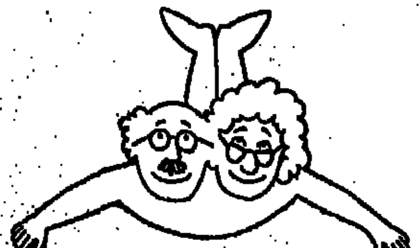

אוסטריה הונגריה מינכן
18 ימים, יציאה: 22.4 חזרה: 9.5. ביקור וסיורים בוינה, בודפסט, אגם בלטון, גראץ, אינסברוק ואלצבורג.
4 ימי נופש וסיורים בעיירת הקייט הציורית של דמינג ו-3 ימים לקניות סיורים ומוזיאונים במינכן.

צרפת בלגיה הולנד גרמניה
22 יום, יציאה: 20.4 חזרה: 11.5 ביקור וסיורים בפריז, בריסל, אמסטרדם, באזל, היער השחור ופרנקפורט.
5 ימי שיט חלומי על הריין ושבוע נופש וסיורים בעיירת הקייט המפורסמת "באד קיסינגן".

ספרד פורטוגל
18 יום, יציאה: 21.4 חזרה: 8.5 ביקור וסיורים במדריד, טולדו, סלמנקה, ליסבון, סיביליה, קורדובה וגרנדה. בקיום, זמנים מנוחה בעיירת הקייט המפורסמת – טורמולינוס.

פניני המזרח הרחוק
הסיורים הנבחרים של 86'
יוצאים לדרך עם –
טמסה–טורס

מסלול א': 34 יום כולל הודו ונפאל
יציאות: 12/3, 3/4, 1/5, 22/5.
מסלול ב': 27 יום (ללא הודו ונפאל)
יציאות: 19/3, 10/4, 8/5, 29/5.
(יציאות נוספות ל-2 המסלולים בחודשים יוני–טבי)

גזור ושמור
לפני שאתה בוחר סיור מאורגן למזרח הרחוק בדוק והשווה!!
☐ הודו – ערב פולקלור בדלהי – אצלנו כולל במחיר
☐ תאילנד – סיור לצ'אנג מאי ואיוטיה – אצלנו כולל במחיר
☐ פיליפינים – סיור לטרסות האורז – אצלנו כולל במחיר
☐ בורמה – סיור לפאגאן ומאנדליי – אצלנו כולל במחיר
☐ יפן – סיור לניקו כולל צהריים – אצלנו כולל במחיר
☐ סינגפור – סיור מלא – אצלנו כולל במחיר
☐ הונג קונג – סיור מלא – אצלנו כולל במחיר

חוגפו"פ
נותרו 6 מקומות לגברים פנויים

יורדים לאילת
למועדון הנופש
קלאב-אין 3 ימים (2 לילות)
27 פבר' – 1 מרס
לנשים גילאי 25–40 לגברים גילאי 30–45
(אפשרות לחוינה קלה)

בתכנית:
★ הכרויות, סדנאות, הרצאות
★ מסיבות, ריקודים
★ שעשועים בבריכה ובים
★ ביקור בכפר של רפי נלסון
★ תקשורת בינאישית
★ הרפתות והתרגעות

אסור להחמיץ!!

המחיר 115 ש"ח בלבד!!
(אפשרות הסעה מת"א לאילת ובחזרה)

מועדון קוראי ידיעות אחרונות מועדון קוראי ידיעות אחרונות מועדון קוראי ידיעות

ילדה של חורף

מישהו מדליק

מאת נורית צוריאנו

בשעה שתקראו שורות אלה, דורית קרבצ'יק, 18, כבר לא תשחק אותה בתלבושת-העור המחוררת, מסומרת, מטולאת, של בילי היימן. היא תהיה במדים. בסירוגות. בודקת במיקרוסקופ אם נותרו אי-אלה גרגירי-זהל בקנה הרובה.

לפני שהצבא התלבש עליה, היא הספיקה לקשט לנו כמה כתבות-אופנה, עם עיני-האיילה המלוכסנות והכיסוח המגניב שלה. לכיסוח אחראי החבר שלה, משה נחמיאס, מ"הלהקה הרטורית" שעומדת להופיע ב"ליקוויד". ולמרות שהוא בכלל לא בעניין של עיצוב-שיער, אלא לומר צילום ווידיאו, מגיע לו פרס על הכיסוח המקורי שאירגן לדורית.

אם מדברים על חברים, זה המקום לגלות מה מעריכה דורית בבן-זוג. "שיהיה חכם, אפילו יותר ממני. מוכשר. עולם-פנימי עשיר. לא בנויה לאנשים שיטחיים. הוגן במערכת-היחסים איתו. לא מתעקשת על גינונים של ג'נטלמן, שיעריך אותי כמו שאני".

דורית "לא רוצה לצאת חמודה", מהסיפור הזה. "כי אני לא חמודה", היא מתעקשת.

היא תושבת ראשון-לציון, למדה גראפיקה באוניברסיטה העממית, רקדה באלט-קלאסי, מודרני, וגז', מגיל חמש עד כיתה י'. קוראת המון ספרים רציניים. מבלה ב"רידינג" וב"ליקוויד". שונאת שמש וקיץ; ואוהבת חורף ולילה.

צילמה: מישל קורמן
בגד: בילי היימן, אילת

איתסונים מגוונים

סיבובים

מאת רות יולס

אצל "קנוויך" (רעננה, הכניסה לאזור-התעשיה, בניין ויליהדמה נמרונף), אפשר לערוך חגיגת קניות מרעה לקראת חג-הפסח המתקרב או לכל אירוע המצריך מתנות. הרפתקה זו לא תכביד מדיי-עימה על הכיס, כי רוב המוצרים נמכרים בחנות זו ב-25% אחוזי הנחה ולפעמים אף יותר.

אפשר לרכוש שם מסמרטוטי-רצפה ועד למערכות-כלים מרשימות תוצרת בזויה, כשהמחירים הפופולריים ביותר הם מערכות-כלים של קורנינג, דורלקס ופיירקס, סידי מלחמ, מערכת סכו"ם מנירוסטה-פלסטיק מגרמניה של "אמיזה", קולקציה מרשימה של כוסות מגוונים תוצרת-הארץ, וקופסאות-פח מקושטות לעוגיות. (אפשר למלא בעוגיות תוצרת-בית ולהעניק כמתנה עם גוון-אישי).

בעלי-החנות הולכים בעיקר על כלי-בית שימושיים. לכן יש שם שפע של תבניות-אפייה (גם לטוסטסטר אובן), מיבחר של מיכלים לחמצה ולתבלינים, ציוד לפיקניק ולקמפינג, סוסים, קומקומים חשמליים, ומגהצי-אדים. מניסיון אישי, אפשר לרכוש שם מתנות לחתונה במחירים מצחיקים, פתוח משמונה עד ארבע וחצי, בחופשות חגים, משמונה עד שמונה.

צילום: אסף מוקר

החלון האחורי

מאת רות יולס

מי אמר שחדר-אמבטיה צריך להיות כזה מין סטרילי, קר-למראה ומתאים רק לרחצה. בעלי חדר-הרחצה שבתצלום דווקא אוהבים אותו עם חלון ענק מקושת ומסורגן, עשוי עץ כהה וכבד. חלק העליון אינו ניתן לפתיחה, רק שתי הכנפיים התחתונות שלו נפתחות. מאחורי החלון גינה פורחת.

אם אין אורחים בגינה, אפשר לפתוח את החלון וליהנות גם מהאמבטיה גם מהנוף.

צילום: אסף מוקר

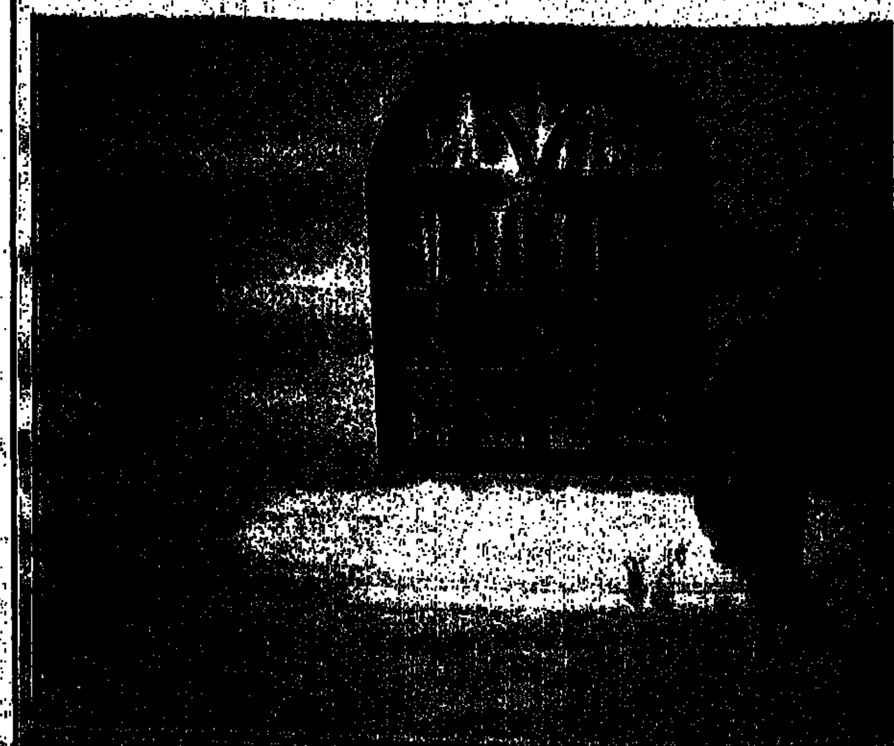

סיפור השער:

נערתי הגנרלית

מאת נורית בת-יער

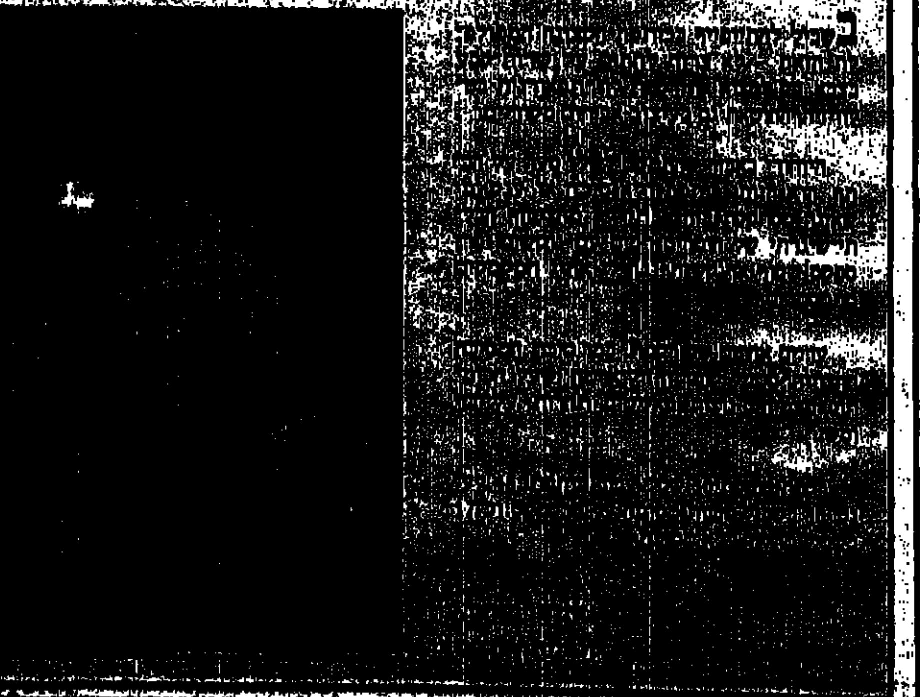

על הרכילות

רכילות מאפשרת לנו להתפרק, להיות בעניינים, לשמור על קשר ● רכילות יכולה גם להרוס קאריירות ומוניטין ● גברים מרכלים באותה מידה כמו נשים, וכולנו נהנים לרכל, גם משום שזוהי פעילות שלא דורשת מאמץ גדול

מאת רוברט ברודי מיוחד ל„ידיעות אחרונות"

תמיד הופנו לעברנו אצבעות מאשימות שהזהירו, כי אסור לרכל, שרכילות אינה אלא פטפוט זדוני בזוטות, קינאה ושימחה לאיד. עצם המושג רכילות, שמאז ומעולם נקשר בשערוריות ובשחיתות, נושא עימו הקשר רע.

נכון, שרכילות דומה במידה רבה לפתית־קונפטי – קל מאוד לפזר אותם ברוחב־יד, אם אתה רוצה להשאיר מאחוריך ליכלוך. רכילות עלולה לפגוע קשות ברגשות, לזעזע מוניטין של אדם, להרוס קאריירות, להבריח ידידים, משפחה ואהובים.

לטוב או לרע, מה שאנשים אומרים מאחורי גבך מצביע על מעמדך בקהילה.

„רכילות היא תופעה כלל־עולמית", אומר ג'ק לוין, פרופסור לסוציולוגיה בארה"ב, אשר בחר ברכילות כבתחום התמחות שלו. „הרכילות לא השתנתה במהלך כל ההיסטוריה של הגזע האנושי".

דבר לא יעצור אנשים מלרכל על הרפתקאות־אהבים, נישואין שעלו על שירטון או מעשים בל ייעשו – פרט, אולי, לסרט דביק שיסתום על פיותיהם.

מדוע אנו מרכלים? מה כופה עלינו למסור מידע זה לזה? זוהי תופעה שקל להתמכר לה, מפני שהדבר קל לכל מי שיש לו פה לדבר ואוזניים לשמוע, הוא אינו מסוכן כמו עיסוק בסקי, למשל, והוא יכול לגרום סיפוק לא פחות מסעודת־מלכים.

אתה לגמרי בתמונה

אנו מרכלים גם כדי להעביר מידע, להזין את סקרנותנו הבלתי־נלאית על האופן שבו חיים אחרים, ולתת ביטוי לסוג של מציצנות מירבית. כפי שמציינת אימרה ידועה, „רכילות היא חטא שנהנים ממנו ברוב צדקנות".

בחתירה למעמד, ליוקרה ולכוח, אפשר לחלק ברוחב־יד רכילות כפי שמחלקים כסף. הרכילות מאפשרת לך לשחק בתפקיד מפעיל תיאטרון־הבובות ולמשוך בכמה וכמה חוטים. יותר מכל דבר אחר, כשאתה מספר נתח־רכילות עסיסי למישהו – זה שסיפרת לו משוכנע, שאתה לגמרי בתמונה.

„אנשים מרכלים כדי לזכות בתשומת־לב", אומר פרדריק קניג, פרופסור לסוציולוגיה בארה"ב, המתמחה בתחום הרכילות. „אם אתה רוצה להרשים מישהו – רכילות יכולה להבטיח לך מקום תחת השמש, לפחות לזמן קצר".

בסך־הכל, אנשים מרכלים כדי להתקדם, הן מבחינה חברתית והן מבחינה מקצועית. זו הסיבה לכך שלעיתים תכופות, האנשים הפחות פופולאריים, הם שמפיצים שמועות, ובעיקר מן הסוג המפוקפק. זו דרכם לנסות ולזכות בחשיבות.

„האנשים שבצמרת עוסקים ברכילות קטנונית רק לעיתים נדירות", אומר קניג. והוא מוסיף: „מעניין לציין, שבדרך־כלל אנו מפיקים הרבה יותר רכילות מחדשות רעות, מאשר מהבשורות הטובות".

סיבה נוספת המניעה לרכילות, היא הצורך למצוא פורקן לבעיות רגשיות המקננות עמוק בתוכנו. לאנשים רבים, לעיסת נתח־רכילות על מריבות וקרבות בביתו של האחר, עשוייה למעשה להביא להקלת־מתחים, לשיחרור לחצים, להתגברות על עויינות ולהפגת השיעמום בבתיהם שלהם. שיחת רכילות טובה יכולה לשמש כתראפיה, המאפשרת לך להביע מה שבדרך אחרת עלול להישאר בלי ביטוי.

מזכירת בוס ותיקה

רכילות מאפשרת לנו גם לבחון את התנהגותנו, ולקבוע אמות־מידה מוסריות. ע"י כך שאנו מביעים בפומבי את דעותינו על אחרים, אנו מפיצים רעיונות באשר למה שהוא לדעתנו נכון, ומה שהוא מוטעה. רכילות מאשרת את אמונותינו הבסיסיות ביותר, או קוראת עליהן תגר, ובסופו של דבר – משפיעה על תחושותינו לגבי כל דבר, החל באהבה ומין וכלה בעבודה ובנימוסים.

ברור, אם כן, כי בניגוד למוניטין הגרועים שיצאו לה, הרכילות כרוכה בהרבה יותר מאשר סתם מיצלפות־לשון ונשיכות בעורפו של האחר. אם תינהג ברכילות כהלכה, היא יכולה

לשמש כלי חיובי ומועיל, שיציע הזדמנויות לדברים הבאים: ● להכיר ידידים חדשים – בניסוי שנערך באחרונה באוניברסיטת קליפורניה בסן־דייגו, גילו פסיכולוגים כי שיתוף בסודות שיפר את יחסיהם של המגלה ושל זה ששמע מפיו את הסוד. האמון ההדדי יכול ליצור קשר, שיוביל ליחסים אישיים קרובים ● לשפר את ביצועיך בעבודה – אם אתה מטה אוזן קשובה לרכילות במשרד, אתה יכול ללמוד, בעקיפין, לאיזה סוג עבודה מצפה ממך הבוס. מתוך הקשבה לשיחות אקראיות, אתה יכול לקבוע לעצמך דפוסי־התנהגות שיאפשרו לך להסתדר טוב יותר עם עמיתיך.

מזכירת־בוס ותיקה, מציינת כיצד אפשר לסייע לידיד ותיק להשיג קידום, באמצעות רכילות המושמעת בעיתוי אסטרטגי: „הבחנתי בכך, שאחד מאנשינו סיים המון עבודה, שאי־אפשר היה להספיק לעשותה בשעות המשרד. הסוד התגלה יום אחד, בשיחה עימו: התברר כי עשה את רוב העבודה בביתו, בלי שאיש מהממונים עליו ידע על כך. סיפרתי את זה לבוס, והעובד קיבל העלאה" ● לשמור על קשר: פיטפוטי־רכילות מציבים אותך בקשר ישיר עם העולם. רכילות עם האנשים הנכונים עשוייה להשביע את תאוותך לדעת מה קורה, וכשאתה עצמך מעודכן בעניינים – אתה אדם מעניין יותר, בעיני אחרים ● לשמור את ראשך זקוף: רכילות יכולה לשמש כקאתרזיס לרצון רע. כשאתה יורד על מישהו מאחורי גבו, או כשאתה חוגג את מפלתו של יריב; אתה נותן בכך פורקן לרגשות קינאה, זעם ותיעוב, בלי שתיגרום שום נזק שהוא (בתנאי שהתפרצות הר־הגעש הרכילותי הזה לא תימסר הלאה, מפיו של מי ששמע אותה מפיך).

ממציאים ללא חשבון

„רכילות מרושעת משפרת את הרגשתם של האנשים", אומרת אשת יחסי־ציבור בבית־חולים. „הרכילות הופכת את החיים לאופרת־סבון אחת גדולה".

ובכל זאת, צריך להיזהר מפני תגובת־בומרנג של הרכילות, אם זו יוצאת מפיך ומגיעה לאוזני האדם שעליו ריכלת. יש לזכור, כי רכילות עושה דרכה במהירות, ובמיוחד כשהיא טובלת בארס. ועוד צריך לזכור, שהרכילות באמת עלולה לפגוע באנשים ולהכאיבם.

הרכילות עצמה נוטה להתעוות, כשהיא ממוחזרת מפי יותר מדי מאזינים אדישים. רק אמרת משהו, והבוס החדש שלך, אדם מפוכח לגמרי, כבר מצטייר על־פי השמועה כשיכור תאוותני וידידך, המקדיש עצמו לעבודתו – כבר מוצג כג'יגולו חסר־מעצורים. יש אנשים השומעים רק מה שהם רוצים לשמוע – או שהם מגזימים וממציאים ללא חשבון.

בניסוי שערך פרופסור לוין בשנה שעברה, הוא הבחין עד כמה נוטים אנשים להפליג על כנפי דמיונם, כשהם נתקלים בשמועה. במהלך הניסוי, הוא הפיץ בקמפוס מאות עלונים, שבהם הזמין את הציבור לחתונה דמיונית בין שני סטודנטים, גם הם דמיוניים.

שבוע לאחר מכן העביר שאלונים בקמפוס. התברר כי מחצית מהנשאלים אמרו, כי שמעו על החתונה, ומה שמפתיע יותר, 10 אחוז טענו כי היו אורחים בטקס הנישואין, ואפילו יכלו לתאר את השמלה הלבנה והארוכה שלובשה הכלה, ואת הלימוזינה השחורה והמהודרת שהסיעה את הזוג הצעיר לדרכו. ומדובר, כזכור, באירוע דמיוני ובחתונה שכלל לא נערכה!

הכחש את השמועה

במחקר אחר גילה לוין מימצאים שניצבו בניגוד מוחלט לאמונות הפופולאריות על הרכילות. הוא שלח שני סטודנטים לצותת לשיחות של עמיתיהם באחד המיזנונים, והטיל עליהם לעשות זאת משך חמש שעות ביום, במשך שבועיים.

המימצאים היו, שסטודנטיות ריכלו על „צד שלישי" אך במעט יותר מאשר סטודנטים. עוד התברר, כי בסך הכל, רוב הרכילות היתה בעלת אופי חיובי ולא שלילי.

„זה ניפץ את הסטריאוטיפים, כאילו לנשים יש זכות בלעדית על הרכילות, וכאילו הרכילות עוסקת בדברים שליליים בלבד", אומר פרופסור לוין.

אבל מה עליך לעשות אם תישמע נתח רכילות על אודות עצמך? נניח שאחד מעמיתיך לעבודה מפיץ עליך נתחי רכילות מזיקים או מרושעים. איך תגיב?

אתה יכול להניח לפגיעה לחלוף מעל ראשך, כשהתיאוריה היא, שעצם ההתייחסות לשמועה מעניקה לה אמינות. מצד שני, שתיקה כמוה כהודאה.

מה לעשות? הדרך הטובה ביותר היא לספר את הגירסה שלך, עקוב אחר השמועה עד מקורותיה, התייצב לעימות מול המקור – ובקור־רוח הכחש את השמועה מכל וכל, אם תוכל.

אקסטרא פלסטיק!
יצרן השקיות הגדול והותיק בישראל מציע לך:
שקית של הנחות
עכשיו, תוכלי להנות מהמבצע החדש בחנויות וברשתות השיווק
קני חבילה אחת ותקבלי עוד אחת חינם!
חב' אקסטרא־פלסטיק מגישה לך במבצע ״שקיות בחצי המחיר״ קני שתיים ושלמי בעבור אחת – בלבד!

לרשותך מבחר של שקיות האיכות החזקות ביותר, הגדולות ביותר, העבות ביותר והנוחות ביותר - לכל מטרה.
אקסטרא פלסטיק: רח' הפלד 35 אזור התעשיה חולון.

להיט חדש בישראל: שורש ה„גינסנג" ● מעורר מיניות רדומה, אצל גברים במיוחד, ומרפא מחלות ● הוא גם מוסיף מרץ ומצב־רוח ● המזרח הרחוק מכיר אותו כבר 5000 שנה ●

מאת דבורה נמיר

שורשי התשוקה

מבחר מוצרי הגינסנג שישווק בארץ – בכמוסות, תה, אבקה ושורש־לעיסה (צילום: מיכאל קרמר)

כמעט כל הישראלים שביקרו בשנים האחרונות באירופה, חזרו והביאו משם כמוסות, שקיות־תה ותמיסות של „גינסנג", שמצאו בחנויות־טבע. החומר הזה התפרסם בעולם כשיקוי התורם לעירנות גופנית ולהתעוררות מינית. בייחוד של הגברים.

על תכונות צמח הגינסנג נכתבו כבר תילי־תילים של מילים ואגדות. יבואנים רבים רצו לייבא אותו לישראל, אך משרד הבריאות עמד בפרץ.

ראש אגף הרוקחות, פרופ' אפרים מנצ'ל, שאליו פנינו פעמים אחדות, אמר לנו עוד לפני שלוש שנים ויותר, שכל עוד אמריקה הגדולה, ומינהל המזון והתרופות שלה לא יתירו את פלישת כל תכשירי הגינסנג לארה"ב – אין שום סיכוי שמישרד־הבריאות בישראל יתיר זאת לפניהם. שכן, להם יש כל האמצעים לבדוק אם אכן הגינסנג יעיל לשורה ארוכה של בעיות. או שהוא פרי דמיון המיזרח־הרחוק, או מציאות המבוססת על עובדות.

בימים אלה כבר אפשר למצוא את הגינסנג בישראל, בכל חנויות־הטבע, שנה לאחר שמינהל המזון והתרופות בארה"ב התיר את מכירתו, על כל סוגיו.

בארה"ב התנפלו עליו האמריקנים שוחרי־הבריאות, כעל מוצאי שלל רב. גם ההיתר האמריקני לא נתקבל בקלות. מדענים וחוקרים סיניים אולצו לבוא לארה"ב, להציג מיסמכים ועובדות. פעולות אלה נמשכו בעקשנות משך חמש שנים, עד לכיבוש השוק הגדול ביותר בעולם.

במיוחד בהוליווד

בארה"ב הגינסנג הוא המוצר הטבעי הפופולארי ביותר, במיוחד בהוליווד, שם מעוניינים, בעיקר השחקנים, לשמור את נעוריהם ואת אונם המיני. במאמר המכונה „כוכבי הוליווד ומעורר התאווה המינית הסיני", כתב העיתונאי אלפרד א. סטון, שבקבוק המכיל 150 כמוסות גינסנג בנות 8 גרם כ"א, עולה 25־15 דולר. יש לצפות שעם התיאבון יבוא האוכל, ועם הביקוש יעלה גם המחיר.

מתעוררת השאלה האם כל ההתרגשות הזו מוצדקת, או שמא מדובר באחיזת־עיניים ובפרי־דמיון בלבד. לינדה קלארק, כתבת אמריקנית ידועה, שהתפרסמה בשורה של ספרי־תזונה שפירסמה, כותבת בספרה החדש „התחדשות גופנית", שיצא לאור גם בעברית („הוצאת אור־טבע") „אגיד לכם רק דבר אחד. במינהל המזון והתרופות לא היו מאושרים מכל העניין, ואף מתחו ביקורת על מפיצי הגינסנג וחנויות־הטבע, אך הם לא עמדו בלחץ. עכשיו זה להיט."

עתה הגינסנג „להיט־גד" גם בישראל. 100 כמוסות עולות בין כ־35 – 50 שקל. לוקחים אחת ליום. 50 שקיות־תה עולות 29 שקל. והאטרקציה – שורש הגינסנג עצמו, ממנו לועסים כל בוקר כיס אחד, שמחירו 54 שקל. לועסים, בולעים, ומרגישים כמו אריה, הגברים, בעיקר.

מהו צמח הגינסנג?

הגינסנג צומח באיזורים מבודדים בסין. הוא מתפתח רק באדמה מיוחדת, באיזורים לחים מאוד כשיפולי הרים. הוא סופג את כל המינארלים שבקרקע, ויש לקטוף אותו רק כעבור 6 שנים או יותר לאחר הזריעה. למעשה, מאמינים שהשורשים העתיקים יותר, הינם בעלי כוח־ריפוי גדול יותר.

הרופא ד"ר ריצרד לוקאס כתב, שאם במשך 5000 שנים האמינו 400 מליון סינים וקוריאנים, שבכוחו של הגינסנג לרפא מחלות שונות, יהיה זה טפשי להניח, שחמישים דורות של סינים ביססו את אמונתם בגינסנג על אמונות טפלות. הם גם קוראים לו „שורש האדם" בשל דמיונו הרב לגוף האדם, ומכך, הם מאמינים, נובעות תכונותיו המופלאות.

תיפקוד הגוף

הסינים, המשתמשים בגינסנג לצורך ריפוי מחלות ומניעתן, מרגישים בעיקר את העובדה, שלצמח זה יש השפעה על כוח הגברא. מסבירים את יכולתם ללדת ילדים בגיל 70 ומעלה, בזכות השפעתו של הגינסנג על בלוטות ההפרשה הפנימיות. ד"ר לוקאס טוען עוד, שהגינסנג מצעיר, מגביר את פעילותם של אברי־המין ובלוטות־ההפרשה הפנימית השולטת על תיפקוד הגוף, ותורמת למאזן הוויטאמינים והמינראלים.

טוענים שהמכון לרפואה נסיונית בברית־המועצות עורך כל הזמן מחקרים רבים בנושא הגינסנג. בתחילה הם שמרו בסוד את גילוייהם, ורכשו את כל אספקת הגינסנג שלהם מקוריאה, בערך של 120 מיליון דולר. בשלב מאוחר יותר נטעו גינסנג במטעים ובחוות רחבות־ידיים בדרום סיביר. לבסוף פירסמו חלק מגילוייהם.

לדברי החוקרים הרוסים, מחזק הגינסנג את הלב ואת מערכת העצבים, ומגדיל את כמות ההורמונים המיוצרים על־ידי הגוף. גינסנג־בר נמכר במחיר גבוה יותר מאשר המתורבת, משום שמאמינים שהשפעתו המצעירה את בלוטות המין, מקורה בחומרים רדיואקטיביים שהוא סופג מהקרקע. חומרים אלה הם אורגניים ולא מזיקים. אנשי־רפואה אינדיאנים, השתמשו בגינסנג־בר כימיה הראשונים של אמריקה.

מהן סגולותיו של הגינסנג?

כיום אפשר למצוא בחנויות באירופה, באמריקה, ובכל חנויות הטבע בארץ, גינסנג קוריאני. כל אנשי המיזרח־הרחוק מאמינים, שהגינסנג הוא מרפא־כל וסם־חיים. אך מה על המדענים שאינם במיזרח־הרחוק? מה הם אומרים?

ד"ר א.י. הרדינג, רופא וחוקר אמריקני, פירסם עבודה שבה קבע, שחולים שלו שסבלו ממיחושים שונים נרפאו יותר מהר כאשר לקחו גינסנג, מאשר בעזרת כל תרופה או שיטת טיפול אחרת. הוא התרשם עמוקות מצמח זה ומהשפעתו, עד שוויתר על קאריירה רפואית ועתה הוא מקדיש את חייו לחקר הגינסנג ולכתיבת ספרים בנידון.

ד"ר הרדינג ריפא חולים עם שיגרון, ומצא במיקרים אחרים שהגינסנג ממריץ את זרימתם החופשית של מיצי עיכול שונים, ביחוד עם מיד־אנגם, וזהו תרופה לבעיות עיכול. הוא רשם תה־גינסנג לחולה שלקה בשיעול כרוני, ושתה תה־גינסנג בין הארוחות, לאחר שבועיים נעלם השיעול.

מיספר קטן

חוקר אחר פירסם בכתב־עת רפואי גרמני בשם „אפוטקר־פוסט", כנראה כתב־עת של רוקחים משנת 1954, ניתוח מרכיביו של הגינסנג. נאמר בו שהוא מכיל סבונין, שמנים אתריים, סוכר, חומצות שומניות, ויטאמינים ב־1, וב־2, מינראלים כמו זרחן, ברזל, אלומיניום, נחושת, מנגן, קובלט, ובעיקר גופרית, וכן מיספר קטן של אנזימים כגון תסס העמילן ואנזימים מפרידי פרוטאינים.

לדברי הרופא, עשוי הגינסנג לעזור לחולים הסובלים מהמחלות הבאות:

לב – קשיי נשימה, תעוקת־חזה, דפיקות־לב מהירות ופתאומיות, בעיקר בישיבה.

פרקים – כאבים בפרקים, בצוואר, בחוליות עמוד־השידרה, בירכיים חלשות, עוויתות, שיגרון, פודגרה ונשית.

עור – גירוד ופצעים בצוואר ובחזה.

קיבה – כאבים, דקירות בכבד ושילשול.

עצבנות – תשישות כללית.

חולשה – ליאות, רעד, מחזור־דם לוקה בחוסר, ידיים ורגליים קרות.

עיניים – ראייה כפולה, נקודות מרצדות לפני העיניים.

● והעיקר – מין: חולשה מינית, אין־אונות (אימפוטנציה) וירידה בתשוקה, וגירויים.

רופא זה מוסיף, שגינסנג עשוי לעזור גם במיקרים של דלקת־כבד, הסתיידות־עורקים וכל המחלות הקשורות בתהליך ההזדקנות. עוד גילויו: הגינסנג מסייע בעצירת תהליך הלבנת השיער ונשירתו. אם מוסיפים קצת אלכוהול לתמיסת גינסנג, זה טוב לעיסוי הקרקפת.

בספרה של לינדה קלארק מצאנו את הגילוי המדהים ביותר, שהפתיע גם את האמריקנים: גינסנג מונע התמכרות לסמים.

אין נסים

חוקרים באוסטרליה המשתמשים רק בגינסנג מצפון־קוריאה, מאמינים שהצמח מסייע בוויסות לחץ־דם, משפר את העיכול, מונע עצירות, מסייע להיפטר מעודף־נוזלים ומנטיות דרכי־השתן, ושומר על נעורים גבריים.

העיתונאית האמריקנית מאורין בלוק ראיינה כוכבי־קולנוע רבים על השימוש בגינסנג. ג'ורג' האריס, קארי גרנט, מיי ווסט, גלן פורד, שלי וינטרס, ג'ון ווין, בריל אייבס ואחרים, הודו, שהם משתמשים בגינסנג בשל היותו סם צמחי טבעי מחזק ומעורר.

לא משנה אם לוקחים את הגינסנג בצורת תה או כמוסות. העיקר לא לשכוח את עצתם של בני המיזרח הרחוק המנוסים: אין לבלוע אננס, עגבניה או אשכולית, לימון, תפוז, גזר, לפת, או ויטאמין סי. אלא שלוש שעות אחרי נטילת גינסנג. פירות וויטאמין סי מנטרלים את השפעתם של הגורמים החיוביים של הגינסנג.

האם תמיד מצליח הריפוי בגינסנג?

יש אנשים הלוקחים גינסנג פעם ביום, כדי לשמור על בריאותם. אחרים לוקחים פעמיים ביום, בבוקר ובערב. שמענו מאנשים שהרגישו התרוממות־נפש כ־15 דקות לאחר שתיית ספל תה־גינסנג. אחרים חשו זאת כעבור שעה. לרוב מרגישים שינוי לאחר ימים מספר. יש אנשים שטענו, שזה מעורר אותם יותר מדי, לעומת אחרים שהתגברו על נדודי־שינה בעזרת גינסנג. לי, אישית, זה לא עשה שום דבר. ניסיתי את שלושת הסוגים. לך תדע מה זה עושה לכל אחד.

למעשה, גינסנג אינו סם. זהו מזון משורשי צמח עתיק־יומין, עשיר בוויטאמינים ובמינראלים. ייתכן שהוא מתאים לך וייתכן שלא. מחירו לא זול. הדרך היחידה ללמוד על השפעתו האישית היא – לנסות. בתנאי שהארנק שלך מרשה.

מפעלי ידיעות אחרונות – מחלקת הספרים
זה עתה הופיע
הדפים הסודיים שלי
כתב: אילן גטניו צייר: דובי זכאי

הוא והיא, ילד וילדה, סיפורי אהבה, קנאה וידידות, שירים שכותבים ביומן הסודי ומחביאים עמוק במגירה.
לגילאי 6 – 10
48 עמוד בצבע מלא וכריכה קשה
המחיר – 7.7 ש"ח
להשיג בחנויות הספרים ובאמצעות הספח
לכבוד ידיעות אחרונות ת.ד. 37744 תל־אביב 61376
נא לשלוח אלי את הספר הדפים הסודיים שלי
רצ"ב המחאה/המחאות דואר בסך ...... שקל
השם ...... הכתובת ...... מיקוד ......

אילאיל. אהבת המשורר

(המשך מעמ' 7)

מעריפה ביקור נוסטאלגי במוסקבה? נשיקות, יר ליט".

פרטי העלילה בין הנפשות האוהבות והמאוהבות לוטים בערפל. כולם כבר שוכני־עפר. אחרונים והאחרונים זוכרים את הגברת רחל־דווה רוונשטיין לבית אלכסנדר כשוברת־לבבות. "היא לא היתה יפה, אבל היה לה קסם בלתי רגיל", נזכר אחיינה: ב.ח. אשר הכיר את טשרניחובסקי עוד מברלין: "אנחנו הילדים חיבבנו אותו מאוד. הוא היה בשבילנו כמו דוד טוב, בן בית. אני זוכר שהיה מביא לנו עוגות, במיוחד אהבנו את עוגת 'פינץ קוקן' שנהג לקנות לנו ב'קפה סבינר' הירקתי". "איני יודע עד כמה אהבה הדודה את שאול, אבל ברור לי שהוא אהב אותה עד טירוף".

ב־1925 מחליט הד"ר רוונשטיין להגשים את הציונות. רחל־דווה הולכת אחריו והם משתקעים בת"א, שם מתגוררים ידידיה אנגל וקרני. הפסנתרנית הוותיקה רבקה בורשטיין־ארבר, (91), יקירת ת"א, זוכרת ממרחק של שישים שנה את אצילות־נפשה ואת סובלנותה של הגברת אנטונינה קונסטנטינובנה לבית חפץ (קרובת משפחה של יאשה חפץ), רעייתו של אנגל, כשהלכה אחריו לארץ המידבר, חייתה בצניעות יתירה ואף הבינה לליבו של הבעל הנוהה אחר הזומרת והתמירה, המצודדת, ירוקת־העין.

הזוג רוונשטיין שוכר דירת־פאר בביתו דמוי המצודה של הסופר ש. בן־ציון (אבי הצייר נחום גוטמן), בשדרות־רוטשילד פינת נחמני. בעיקבותיה של אהובתו, מגיע טשרניחובסקי חם־המזג, לביקור בארץ־ישראל.

ליות של הזוג. יריב אורחי־קרישבסקי, בן למשפחת המוסיקאים הידועה, מבעלי ביה"ס "שולמית" שבו לימד אנגל מספר, שהיה פוגש את זוג הנאהבים בקונצרטים הקאמריים שנערכו אז בטרקלינים היוקרתיים של ת"א, כגון ביתם של שמחה (שלוש) וד"ר פומרוק ברח' אחד־העם.

את יחסו של הבעל, הד"ר רוונשטיין, קשה לדעת. הוא היה איש־ספר, שעם השנים הלך והקצין ונהיה טיפוס של תלמיד חכם, מעין חוזר־בתשובה במושגים של אז. רחל כיבדה אותו והוא, כנראה, הסתפק בכך. קרובי משפחה מספרים, שאפילו אימה של רחל, הגברת אלכסנדר, השלימה עם כך שלבתה יש מאהב. באמצע שנות ה־30' רכשו הזוג רוונשטיין וילה קטנה ברחוב יואש. היא רצתה לגור בקירבת שפת־הים. הבעל שהיה צמחוני, גידל בגינה ירקות, שהספיקו רק לו עצמו. מדי פעם היתה נוסעת לבקר את אחותה, עורכת־הדין מניה ובעלה עורך־הדין יצחק גנדלמן, שעלו ארצה לאחר שמכרו את חוות הציפורנים של המשפחה בדרום־צרפת. האחיינים זוכרים "כשהיתה נותנת קולה בשיר, כל בנימינה היתה יוצאת אל הגורן כדי להקשיב, גם כשדיברה היתה כאילו שרה". *"העבידוני המודותיך. כמנגינה נתמסת לי"*, כתב לה טשרניחובסקי (שיר ח' לאילאיל), שגם עודד אותה לשיר, אך היא סבלה מפחד קהל. היא שרה את "ברון הצוענים" באופרה של גולינקין, ואחר־כך חדלה. העדיפה להתמסר להוראת פיתוח־הקול. אדיס דה־פיליפ, שהיתה ידועה בכרי קורתיותה, נהגה לומר: "הגברת רוונשטיין היא המורה הטובה ביותר לפיתוח־קול בארץ".

בשנים האחרונות נפל דבר בין רחל לבין

עה, שאשתו היתה לנוירה והוא נפטר במינור.

מאז ועד מותה, הקדישה רחל את חייה לתלמידיה. ילדים משלה לא היו לה. בסוף שנות ה־40' הגיע דור שני. ברכה צפירה הביאה את בתה נעמה נרדי. גם אותה טיפחה וגם אותה שלחה ללה־סקאלה דה־מילאנו, אלא שגם היא סבלה מפחד־קהל ופרשה כאשר ניבאו לה גדולות ונצורות.

הבעל, ד"ר רוונשטיין, היה תלמיד חכם מסתגר, מעין חוזר־בתשובה במושגים של היום. רחל כיבדה אותו, והוא הסתפק בכך.

בין תלמידי רחל של אז, היו אריה בראון (החזן הראשי של צה"ל), שמעיה אשכנזי, נסים תג'ר, סוזנה קונורטי, נתניה דכרת, רפי פולני, אתל זוסמן, יצחק ברכה ורחל אטאס. באותה תקופה התגורר הזוג רוונשטיין בבית שבמעלה הגבעה, ברחוב ביאליק ברמת־גן. "בשבילי זה היה כמו פרק מתוך 'מלחמה ושלום'. הגברת רוונשטיין היתה כמו אצילה רוסיה והיא היתה כזאת, אצילה אמיתית", מספרת רחל אטאס. "היא ממש גידלה אותי. כיוון שידעה שבאתי מבית עני, לא הסכימה לקחת ממני כסף. היא חשבה שאנחנו, התלמידים, צריכים

חוב דיזנגוף, חולפת על־פני מה שהיתה שכונת נורדיה ונעצרת בקרן הרחוב. כשהיא נושאת את עיניה הירוקות אל השלט "רחוב טשרניחובסקי", היתה נאנחת: "שאול, שאול". או היתה אומרת לנירה, במיבטא רוסי כבד: "את רואה, כל החברים שלי כבר מתו: דיזנגוף, ביאליק, אנגל, טשרניחובסקי... כולם כבר נהיו רחובות".

לפני 17 שנה, כשילדה נירה את בתה הבכורה, ביקשה הגברת רוונשטיין: "תקראי לילדה אילאיל". או עדיין לא נודעה תעלומת הדמות שמאחורי השיר. כששאלה נירה מדוע אילאיל, הפכה הגברת את תמונתו של טשרניחובסקי, שניצבה דרך קבע על פסנתרה. "לרחל־רחיל־אילאיל.

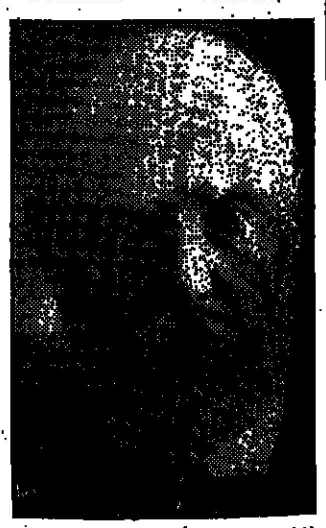
אבא, משה אלכסנדר: בעל נכסים אוהב חיים

בעל, משה רוונשטיין: טיפוס של תלמיד חכם

מלחין, יהודה קרני: כמה קשה בלעדייך

מלחין, יואל אנגל: רק את מעניינת אותי

רחל־דווה רוונשטיין עם תלמידתה הדסה בן־חיים (רבינוביץ) ובעלה.

"בינינו לבין עצמנו, לה אקרא אילאיל, ולכשר אפגשנה ביער, בשביל, לכשאברכנה בסער הגיל", הוא כותב בת"א ב־1925. *"הידעתם מדוע על שום ששם זה לא שמעה מפי אב ואם, כי אותו לא נשא באוזניה שום איש..."*

כך הוא מוסיף בראשון מבין אחד־עשר השירים שכתב לה, לאילאיל. כפי הנראה ידע על אהבותיה האחרות, ועל־ידי השם שהמציא לה רצה להיות בלעדי. *"אילאיל... לא ידע השם על שפת אוהב בגיל, ולא נפסק בנשיקה עד כלה הצליל..."*

באותה שנה אמרו לרחל שהיא דומה לכוכבת העולה גלוריה סוונסון. היא גם שמעה בערגה על קוקו שאנל שנהיתה פילגשו של הדוכס מווסטמינסטר, והזמינה אצלה שמלה.

רחל היתה המוזה של טשרניחובסקי במשך שנים רבות. יש אומרים שבעיקבותיה גם עלה ארצה ב־1931, עם רעייתו הנוצרייה ובתם. מספרים שאשתו גילתה יחס עויין כלפי האהובה. רחל־דווה־אילאיל, התייחסה אל אשת־מאהבה בשוויון־נפש. טשרניחובסקי שכר דירה קטנה ברחוב אחד־העם ליד רח' החשמונאים, ונתקבל לעבודה כרופא של בית־ספר, בין השאר בגימנסיה "הרצליה".

אלה לא הספיקו לפרנסתו, כנראה. מדי יום כמעט היה סועד בביתה של הגב' רוונשטיין. לפעמים היה בא אליה פעמיים ביום. כך במשך שנים. "זה היה ידוע שאת טשרניחובסקי אפשר לראות בערב, כשהוא נושא זר של פרחים אל הגב' רוונשטיין, בשדרות־רוטשילד", מספרת הפסנתרנית ישראלה מרגלית, אלמנת שחקן "האוהל" מאיר מרגלית ז"ל. גם מ.ר., בתו של אחד ממייסדי ת"א, שהתגוררה ממול זוכרת את הפגישות הלי־

טשרניחובסקי: את פרטי העלילה כתבה וודאי ביומנה עב־הכרס שאבד גם הוא עם מותה.

בסוף קיץ 1948 הגיעה לוסי, אחייניתה של רחל, לביקור בחדרו של המשורר החולה, ברחוב

[illegible]

אחד־העם. "ראי לאיזה מצב הגענו. אני שוכב ואת יושבת לידי", אמר לה כשניצוץ של משובה נדלק שוב בעיניו. בעיקבות לוסי באו גם רחל־דווה. הוא סבל מאנגינה־פקטוריס ומסרטן הדם. כשראה את אילאיל, ניעורו בו שוב היצרים. פניו כמשו, בלוריתו הערמונית נדלדלה אך היצר, היצר...

עד סוף ימיה, מקץ שלושים שנה, לא שכחה רחל את פגישתם האחרונה. "איפה היית כל הימים האלה?" – שאל. "למה לא ענית על מכתביי?" [illegible] בשארית כוחותיו עלה טשרניחובסקי ירושלימה, ושם נפטר בראשית אוקטובר, לפני 42 שנה, מבית [illegible] "רוצא במינורי" [illegible] באנחה לידידיו שביקרוהו. כך נוצר הרושם המוט־

לתתקדם, ולכן סידרה לנו קונצרטים ומילגות – כדי שניסע ללמוד בלה־סקאלה דה־מילאנו. היא אפילו קנתה לי ארנק־עור יפה, כדי שתהיה לי הופעה מכובדת בציבור".

"אדון רוונשטיין היה יצור בלתי־נראה כמעט. הוא היה איש־שם, ברקע של הבית הגדול, ונהג להסתגר עם ספריו בחדרו. הגברת מלכה בסלון הענק שהיה, בעצם, אולם־קונצרטים, שנפתח אל גן יפה. בין העצים היו ערסלים ובצהריים היינו נחות שם כמו בסיפורים של טולסטוי", נזכרת רחל אטאס. "גברת רוונשטיין היתה אשה אמידה. כסף היה זרוק בכל פינה. לא היה לה יחס אליו. אהבות? על האהבות שלה סיפרה מעט, ורק ברגעים של קירבה יתירה. אני יודעת שהיה לה רומן עם אנגל ורומן עם טשרניחובסקי. היא לא היתה יפה אבל היה משהו יוצא־דופן בקומה הזקופה, בעיניים הירוקות, בהופעה האקסטראוגנטית כוכביים עם נוצות ופרוות, כמטפחת־ראש..."

ב־1958 שלחה רחל רוונשטיין את רחל אטאס ללמוד בלה־סקאלה. באותה שנה נפטר הבעל הכמעט בלתי־נראה. כל מאהבי העבר כבר היו שוכני־עפר. האחות הבכירה, אנה, שניהלה בתל־אביב ספריה רוסית, הלכה לעולמה בסוף שנות ה־60'. האח סאשה, [illegible] אלכסנדר, סיים את חייו [illegible] האחיות – מניה ורחל־דווה – התקרבו זו אל זו. אז גם בא דור חדש של תלמידים. נירה רבינוביץ היתה מהאוהבות. היא נהגה ללוות את הגברת רוונשטיין [illegible] אילאיל של טשרניחובסקי היתה מהלכת [illegible] מבטי העוברים והשבים [illegible] בשימלות־משי [illegible] וכסיות של רשת, היתה נוסעת [illegible]

באהבה משאול", *"כי אלה עיניה שני ימים ירוקים בהם חיי תלויים ושגיוני תבוקים"*, נכתב שם.

שלוש מאותיות השם שמרה נירה, וכך נקראת בתה בשם גילי.

[illegible]

מלאניה, אשתו של המשורר, הלכה לעולמה בגיל 92, בשנת 1971. שלוש שנים לאחר מכן נפטרה גם הבת איזולדה. רחל־דווה סגרה את המעגל. היא היתה אז בת 80. מתי מעט [illegible] הבאים לא הספיקו להגיע להלווייתה, או שלא טרחו. היו שם קרובי־משפחה [illegible] תלמידים [illegible] "היא עדיין היתה כמו נערה צעירה".

"ואולי אין זו אלא [illegible]" (מתוך שירים לאילאיל)

הקימונו

בגד יפאני מעורר מיד אסוציאציה של אסתטיקה, יופי • מעצבי־אופנה מוכשרים נחשבים ביפאן לנכס־לאומי • בסרט "ראן" המוקרן היום על המסכים, מיגוון של קימונו'ס מלכותיים, שעוצבו על־ידי אמי וואדה • התלבושות מוכיחות, שכבר במאה ה־16 שילבו הדפסים שונים אלה באלה בעדינות ובטוב־טעם

פסים ופרחים לאשה: הקימונו של קאידה, אשת האח הבכור ב"ראן", שלובשת השחקנית מייקו הראדה

אמי וואדה: מחקר מקיף

במערב – אוצרות־טבע זה נפט, מתכות, יהלומים. ביפאן – גם אמן מעולה, נחשב וזוכה לכינוי אוצר־לאומי. אחד מאותם אמנים יחידי־סגולה הוא המעצב־צייר הקימונו'ס, מקיוטו – קילצ'ירו יוקיאמה.

קימונו'ס מיוחדים, ברמת עיצוב אמנותי, אפשר לראות בימים אלה בסרט "ראן" (תוהו־ובוהו), גירסת אקירה קורוסאווה ל"המלך ליר" השקספירי.

מאת נורית בת־יער

הקימונו'ס שעוצבו על־ידי אמי וואדה בסיגנון יפאן־הפיאודלית של המאה ה־16 – הוצגו לאחרונה בתערוכת־תלבושות מיוחדת, שנערכה במוזיאון ג'ורג' פומפידו בעת הקרנת הסרט בפאריס.

מקורות ההשראה של אמי וואדה היו ציוריו של קורוסאווה ומחקר־היסטורי מקיף של התקופה. וואדה החלה את דרכה העיצובית ב־1967, לצידו של הבמאי האוואנגרדי טריאמה, והיא נחשבת לחדשנית בגישתה. אולם גם עבודתה עם קורוסאווה הקלאסי, הניבה חוויה אסתטית מרתקת, שלמעצבי טקסטיל ואופנה לא כדאי להחמיצה.

התלבושות של "ראן" מעידות, שכבר ביפאן של המאה ה־16, נהגו לשלב הדפסים שונים אלה באלה. כמעט לכל קימונו מודפס, מצורף צעיף בהדפס שונה. אבל השילוב הוא כה מעודן והרמוני, שבניגוד לצירופים המקובלים במערב כיום – הוא משדר יופי הרמוני ולא הצלבה צורמנית.

יפאן היא הארץ בעלת המודעות האסתטית המפותחת ביותר בעולם. נמצאים בה יותר בתי־ספר לעיצוב אופנה מאשר בכל מדינה אחרת, שכן כמעט כל מעצב־אופנה, מקים בית־ספר לאופנה, ליד הסטודיו שלו.

לאחרונה, לאחר הצלחת־שיא חסרת־תקדים, שהיתה לאופנה היפאנית בזירה־הבינלאומית – ירדה השפעת המעצבים־היפאנים על האופנה. אולם ספק אם אי־פעם תיעלם לגמרי, משום שתרומתם האסתטית לא תסולא בפז. בין אם מדובר באופנות העדכניות של איסיי מיאקי, קנזאי יאמאמוטו, קנזו טקדה, או בקימונו'ס של וואדה לסרט "ראן".

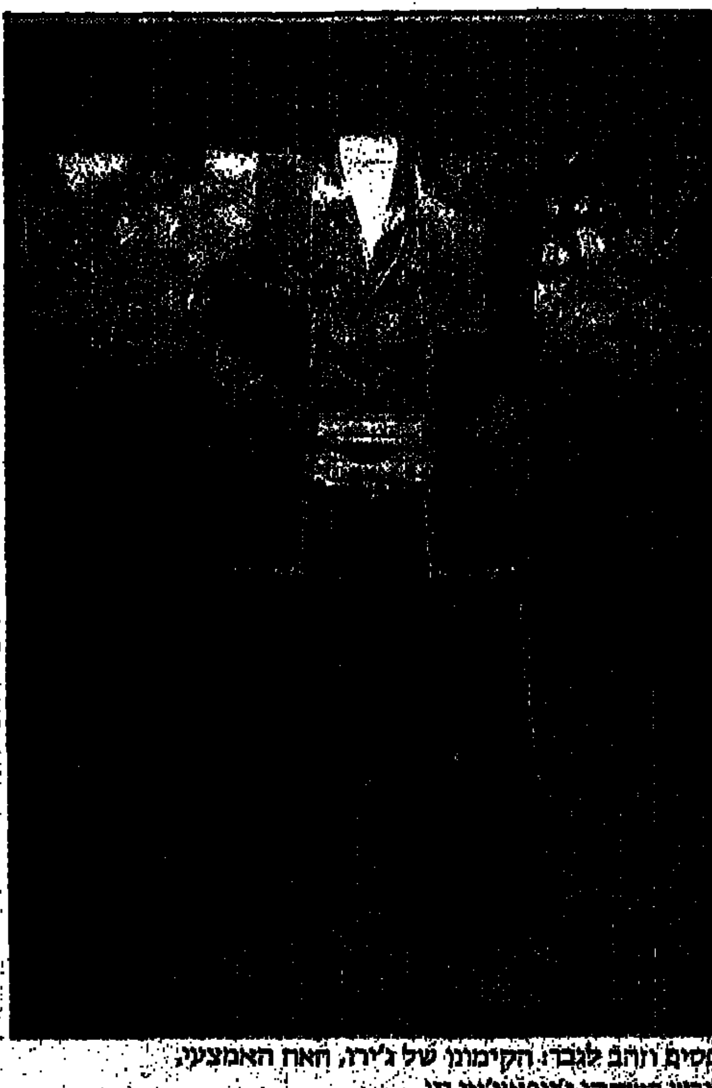
הדפסים וזהב לגבר: הקימונו של ג'ירה, האח האמצעי, שלובש השחקן ריוזפאצ'אי נזו

מרית ארד

גלגלון לאבק

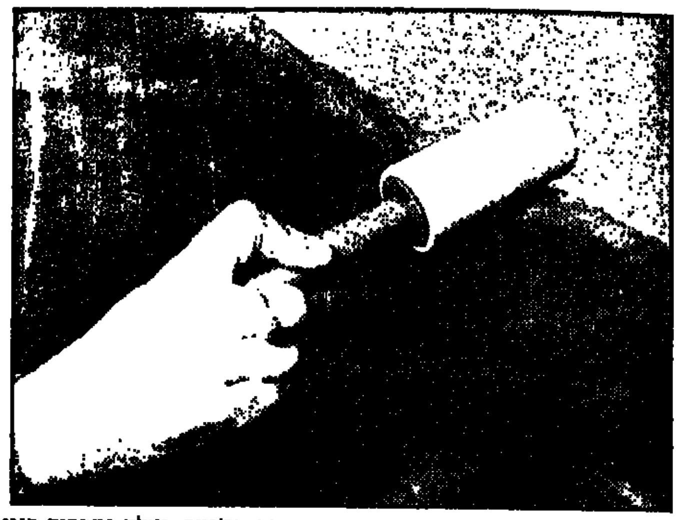

מיברשות נגד אבק, יש לנו עוד מימי הסבתא. עכשיו יש חידוש. גלגלון. קנינו אותו באחד מדוכני „תפנית" בקניון איילון, ושילמנו תמורתו 2.9 שקלים. הגלגלון דומה למערוך קטן ועליו שיכבה של חומר דביק. מגלגלים על הבגד המאובק, או על נשורת השיער, ואלה נתפסים בנייר־הדבק. קל, נעים ויעיל.

יחד עם הגלגלון אפשר לקנות שני גלילים של נייר־דבק כזה. אלה כבר עולים 4.9 שקלים. במכבסה לניקוי־יבש שליד ביתי, שם משתמשים בגלגלון זה חודשיים, החליפו את הנייר רק פעם אחת.

עזר לכלים

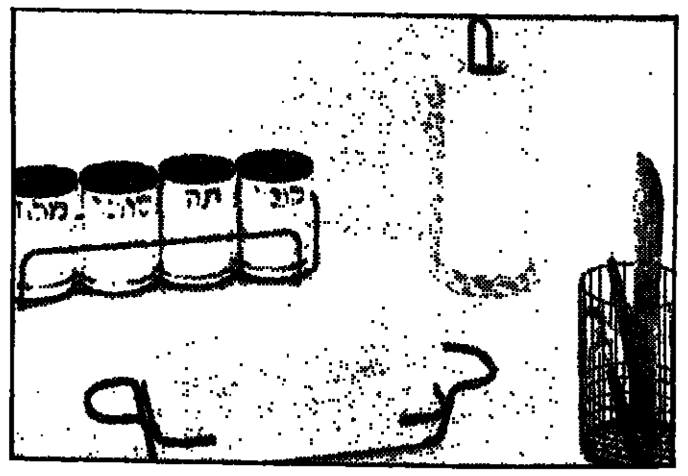

ברשת קלאס מצאנו סידרה של מוצרים ממתכת ומפלסטיק המיובאים מאיטליה, שנועדו לעזור לנו עם כל הדברים הקטנים והמרגיזים שחסרים לנו בבית ובמיטבח. מיתלה לשקית, מעמד לכוסית, לתבלינים וכדומה.

המוצרים נמצאים גם בחנות של „לפיד נעמן" בבני־ברק. בשתי החנויות יש הנחות של 20 אחוז.

מיתלה לשקית למשל עולה 15.85 לפני הנחה, מעמד לכוסית 6.30.

מה חדש?

קופסה חכמה

האיטלקים יודעים לטפל בספגטי שלהם. ב„כלבו שלום" מצאנו קופסת־פלסטיק מיוחדת לספגטי, בצורתה, גובהה וגודלה עם פטנט מיוחד. לקופסה פתח ולידו שורה של מיספרים המייצגים גרמים. אם רוצים למשל מאה גרם ספגטי, מכוונים את הפתח בהתאם, שופכים לסיר והרי לכם.

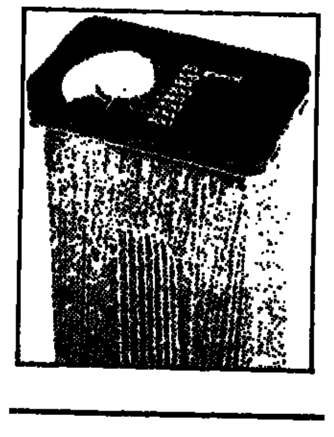

תופסים ראש

כמה כרטיסי־אשראי יש לכם בארנק? בקרוב תוכלו להוסיף לשם עוד אחד. גם חברת „ראש אינדיאני", שלה רשת־חנויות אופנה, הנפיקה כרטיסי־אשראי, שזכאים לו חברים במועדון שהקימה החברה. חברי־המועדון יקבלו אבזרים, מתנות ליום־הולדת, כרטיסי־השתתפות בתצוגות, הנחות והשתתפות בהגרלות. אשראי אמיתי אין כאן.

חטיפי סיגריות

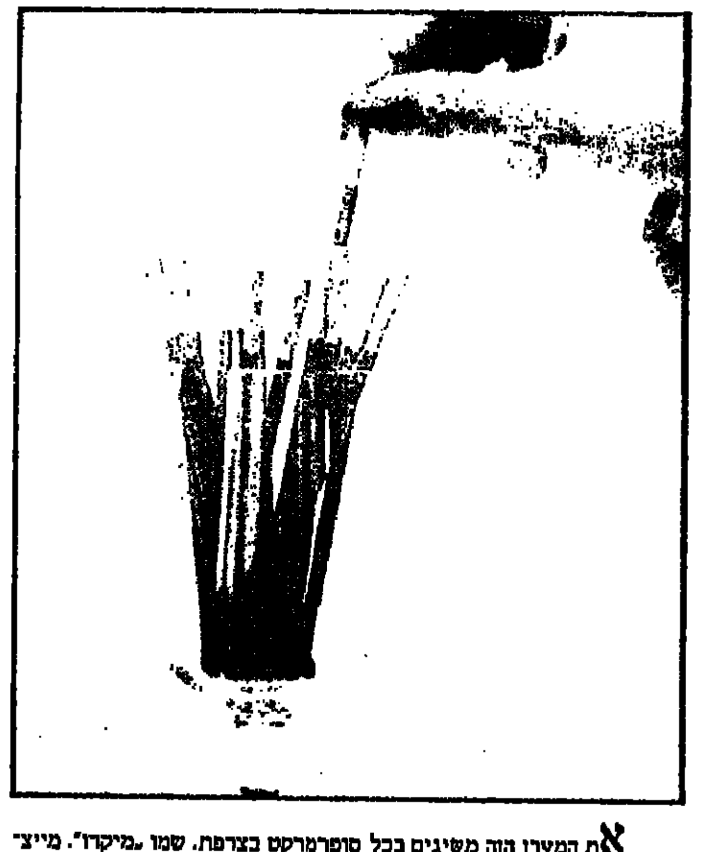

את המעדן הזה משיגים בכל סופרמרקט בצרפת. שמו „מיקדו". מייצרת אותו חברת־הביסקוויטים הגדולה של צרפת „לו". המוצר יפהפה ואסתטי. מדובר במקלות־מלוחים ללא מלח, הטבולים ברובם בשוקולד־מריר ונראים כמו סיגריה חומה דקיקה. שמים אותם בכוס גבוהה, ומגישים כחטיפים. הטעם כמו המראה, מעולה.

השקם למען השן

רשת שקם הכריזה על חודש מרץ כחודש בריאות־השן. בשיתוף עם קצין־רפואת־ראשי בצה"ל, תחל הרשת במיבצע לקידום רפואת־שיניים מונעת בין חיילי סדיר וקבע.

במיסגרת המיבצע תעודד הרשת שיווקם של תכשירים המסייעים לבריאות השן ולמניעת עששת. הכוונה בעיקר למי־שטיפת לפה עם פלואוריד בריכוז של 0.05 אחוז, משחות שיניים עם פלואוריד, מיברשות שיניים תקניות, ממתקים שאינם מזיקים לשיניים וקיסמים מסוגים שונים.

על־פי המלצתו של קצין־רפואה־ראשי יעברו בהדרגה כל הקנטינות של השקם במחנות צה"ל, לשווק משחות שיניים עם פלואוריד, מסטיקים ללא סוכר, עם ממתיק בשם קסיליטול, שאינו מזיק לשיניים, וסוכריות ושוקולדים ממותקים בסורביטול, שאינם גורמים לעששת.

בקנטינות ימצאו החיילים, כרזות וחומרי־פירסומת, שאמור לעורר את המודעות שלהם לשמור על בריאות שיניהם.

חדש
מיונז
למריחה ולסלטים • ללא כולסטרול • דל קלוריות
תלמה
יצרן המיונז הגדול בישראל

מדריך לצרכן (מוסף) — ידיעות אחרונות — דף חדש בעסקים

אולמות שמחה
אולמי מילטון נתניה ובת־ים נותנים יותר מכולם!!!
חינם! חינם! חינם!
מילטון
מבצע בת־ים: ★ חליפה לחתן ★ תקליטן מנחה ★ הסרטת וידאו ★ טיפול יופי ★ שמלת כלה ★ חלה ועוגת טקס ★ ליל כלולות במלון. החל מ־250 איש 14,900 ש' (כולל מע"מ)
מבצע נתניה: פרחים לאולם ★ תקליטן מנחה ★ הסרטת וידאו ★ טיפול יופי ★ שמלת כלה ★ חלה ועוגת טקס ★ ליל כלולות במלון ★ החל 250 איש 13,500 ש' (כולל מע"מ)
לחתן בר מצווה - זוג אופניים B.M.X. — בת־ים: 10% הנחה לחודש פברואר — נתניה
שד' העצמאות 62 טל. 03-867651 — רח' ספיר 4, טל. 053-40221

בתוך אוניברסיטת בר־אילן — בר־אילן כשר למהדרין טל. 03-763412

אופנה - בגדים
בלו סקאי אופנת להיט לכל כיס. מבחר דגמי ג'ינס וכותנה בסגנון איטלקי לנשים גברים וילדים. איכות אמינות ויופי, תחת קורת גג אחת. BlueSky
ביג דיל — קונה ומוכר עודפי ייצוא סברינה, דלתא וכו'. רח' מרכביה 20 תל־אביב טל. 03-823373

אלומיניום
אלום סטייל טל: 342748 משרד 727307 — תריסים 49 ש"ח, ויטרינות 89 ש"ח, שיפוצי בתים פנים וחוץ - אפשרות לתשלומים. AS
אלום רם בע"מ עבודות אלומיניום לבניין ★ סגירת מרפסות ★ מקלחונים ★ ויטרינות ★ דקאפלסט בע"מ ★ תריסים טל. 03-719937, 717865

נהיגה
בית ספר לנהיגה — FIR פירנ'ר — מבצע טילון - 95,000 ש' — 03-833509, 820408

ילדים
י. בן שואף מיבחר עצום מחירים זולים — ת"א: הקישון 4, טל. 03-824992, 831877 בסיטונאות וליחידים — חיפה: ק. מוצקין, שדרות חשמונאים 2, טל. 04-711768 וליחידים.

ביטוח
מצודה - א. בידרמן - סוכנות ביטוח — כל סוגי הביטוח במחירים שלא הכרת!
אביטל בע"מ סוכנות לביטוח. 284150 — 282472, 200008

בשר
משקי הגליל — 1 ק"ג סטייק לבן 10 ש"ח; 1 ק"ג שניצל לבן 9.5 ש"ח; 1 ק"ג כתף 9 ש"ח; 1 ק"ג ספריפס 8.5 ש"ח

בתי אבות
מעונות רם בע"מ — עברנו — שמחים להודיע על פתיחת בית הורים במקום חדש האגדה 16 רמת גן טל. 775740
בית אבות רעננה - מקום מרכזי ושקט ★ טיפול אישי ומסור באווירה ביתית ★ חדרים לשניים ובודדים ★ שירותים צמודים ו־T.V. — רח' ברכבוב 30 רעננה טל. 052-21031

דודי שמש
דודי שמש וחשמל — היוצר — קום חמים 24 שעות ביממה
אטלס דודי שמש וחשמל חימום מהיר טל. 03-380606, 380088
חישתר - דוד לחימום מיידי מהפכני לכל דירה 03-808728, 03-295744
מגן־חום דודי שמש וחשמל
"המחטא" - ש. גולדשטיין בע"מ — 30 שנה בשירות הציבור — טל. 37610-8
"סלע" צללא תחנאת הבליס... 03-473271, 494936
א. הובלות ושירותים

הובלות
המסכל 052-23471
דודי טל. 03-216297

הגנה עצמית
הואי נשמור על איכות — Liginia סבון אינטימי בע"מ טל. 052-559834
כהן ובנו — רח' ביאליק 37 — טל. 03-722357

כספות
צ.ד. ציוד בטחון בע"מ ★ כספות לפי הזמנה במבחר דגמים ★ מערכות אזעקה תקן 1 ותקן 2 ★ מערכות קשר פנים — באישור הטכניון — רח' המאספים 4 ת"א טל. 03-256912

מטבחים
מטבחי זיו אדריכטקטורה ייצור שיווק — סוקולוב 50 רמת השרון טל. 03-491689

מחשבים
א. גין־גון מחשבים אלקטרוניים TEXAS INSTRUMENTS — תל אביב: רח' קרליבך 31
מיכוניט מחשבים ליעול (1970) בע"מ — 382451

שיטת סולבה — קורס מתקדם בירושלים 5.3.86 — קורס בסיסי למבוגרים ונוער בת"א 21.3.86 — 299040

מנעולים
רב בריח לרכב מ־85 ש"ח — פתיחה ותיקון מנעולים — רח' שוקן 28 ת"א טל. 824668

מספרות
בן חור מכון ובית ספר לספרות נשים בהנהלתן האישית של מגי את אתי — מחירון אצל התלמידים תספורת 3 ש"ח צבע 9 ש"ח פסים 20 ש"ח — הרצל 87 ר"ג טל. 03-720633, 719604

מזיתים
מזיתים זה אנחנו - פרינסס החברה היחידה בעולם — טלסת אינטרנשיונל בע"מ ביאליק 135 ר"ג 7518249

מצבות
מצבות נתרי — 03-293702
זוני מצבות מומלצים ● אחים חליבה ● חרש אבן ● יצחק בלייר בע"מ ● צור ● י. קוטלר תעשיית אבן ושיש ● שליימשטיין
המנציח בע"מ — 03-916991, 900003

תקשורת
גולדקסי טלפון אלחוטי — 7519876

ניקוי שטיחים
אחים עיני — ★ מרבדיה מקצועית לניקוי ותיקון שטיחים ★ ניקוי ספות וריפודים בבית הלקוח — 03-858606-841667
מכון ארגמן ניקוי, תיקון וחידוש שטיחים! אזור התעשיה נתניה טל. 053-33667, 31003
השירות לשטיח א.ח. — 705927, 708955

נעליים
נעלי טרקלין - TRAKLIN — טיב מעולה, להיט לכל גיל

נשק
ל.ה.ב. בע"מ נשק, תחמושת ואביזרים — 03-376423-4
מאיר רוט יבואן נשק מורשה — רח' הרצל 94, ראשון לציון, טל. 03-948829

מיזוג אוויר
גל קור מבצע לחורף — מזגנים מפוצלים, רולון, מזוג אויר מרכזי, התקנת חימום במזגנים. שרות רוהיו', מחירים נוחים. אפשרות בליסינג ל־5 שנים. המפעל: הירקון 39 בני ברק טל. 708539, 794405 — מכירות: ז'בוטינסקי 78 רמת גן טל. 725075

מעקות
ייצור והרכבת מעקים ומדרגות פנים מעץ — 052-440727

זיפות גגות
אספלט מרום — זיפות וסיוד גגות באחריות מלאה טל: 9222159, 9223152, 461766

ספורט
שולחנות פינג פונג במבחר דגמים — KETTLER — 052-542149, 052-544460
יוסף קופיטו ושות' — ראשים אוטומטיים להברגות — נחלת בנימין 161 תל־אביב — 03-826149, 829390 — RUBO, AUTAL

ציוד לתינוקות
מבצע קיץ — כסא אוכל איטלקי +הליכון — ייחוט שתינוקות אוהבים — 03-900468
אינגלזינה־1 עגלות היוקרה הסופר אורטופדיות — שנתיים אחריות — לחשיג ברנויות המובחרות — 03-733386

קוסמטיקה
פינת היופי אבן גבירול 63
קונדיטוריה — תופין קונדיטוריה — 03-838020

קייטרינג
בניס כשר — קייטרינג מס' 1 בארץ — במלון פאלאס אולמות מפוארים — במפעל: 304833 — טלפונים: 397021 במשרד
קייטרינג הופמן — 776299
שוקי קייטרינג אירגון אירועים ושמחות — 03-843552, 832968, 836017

קירור
קירור ניסים בע"מ מתקני קור תעשייתיים — 079588, 087-33183

קורסי ספרות וקוסמטיקה — 226066, 229388
סופר קרמיקה 2000 בע"מ — 03-702663, 61362
ש. רפפורט בע"מ — יבוא ושיווק: כלים סניטריים, ברזים ואביזרי אמבטיות, קרמיקה תרסנה — 917828, 911703

שיפוצים
סבן נסים ובניו בע"מ — קרמיקה וחרסינה בדגמים אקססוריז, כלים סניטריים וברזים — 376130, 377659
דמיקסה (ישראל) בע"מ — הברזים המובילים באיכות סקנדינבית — 373553
קרמיקה שחפים — 9223718
א.ג.א. לבנין — 458977
א.ש.ד. — 03-9233464
קולמן מורים — כפר־סבא ויצמן 66 טל. 052-443306 — מחסן מכירות - המלאכה 5 טל. 052-23307
ספרדי"ץ — סילי פוסטורופדי — על איזה מזרון אתה רוצה לישון? יש לנו אותו!!! — סדרת הנוער החדשה של פרדייז חדש — במחירים מיוחדים

רהיטי ילדים ונוער
hadar — ייצור ושיווק חדרי ילדים ונוער בשיטה מודולרית

רכב - אביזרים
מוטורדיו בע"מ — הרדיו שלך — רדיו טייפ ומערכות אזעקה לכל סוגי הרכב — רח' סלמה 114, ת"א טל. 377070
"רדיו עמי" - "לביטחון" — 315908

מוסכים
סובארו חולון — מורשה יפנאוטו — מבצע - לשיפוצי מנוע! — 03-802051
סוכנות Ford גבעתיים — אחים לוי

שטיחים
מוריה יצרני שטיחים בעבודת יד — 285391
מחסן שטיחים מרכזי — שטיחים מקיר לקיר — 799197-8

שיש
אומן ריהוט משיש וגרניט — 03-478422
א.א. שיש ("בהט") — 03-823508
שישמן — גרניט ושיש למטבחים — 216367, 269937
סלע שיש — 03-9233029
אבי־צפוני שיש בע"מ — שיש למטבחים במבחר צבעים. — אזור התעשיה רעננה טל. 052-448218
שיש אביטל בע"מ — 053-28182
שיש מגדיאל — 053-37547
שיש כפיר — 052-544282
ב. וינקלר ובניו בע"מ — 053-24710

חומרי בניין
אלום גת לבניין — אלומיניום, זגגות, שיפוצים ובניין

אופנת נשים, גברים וילדים — נעלים ובגדי־ספורט — כלבו לאופנה האחרונה — כלבו מרקוריוס — בית־קרקע, דרך פ"ת 116 ת"א. ■ דיזנגוף 68 ת"א — פתוח כל־יום 8.30—19.00 ובמוצאי־שבת עד 22.00

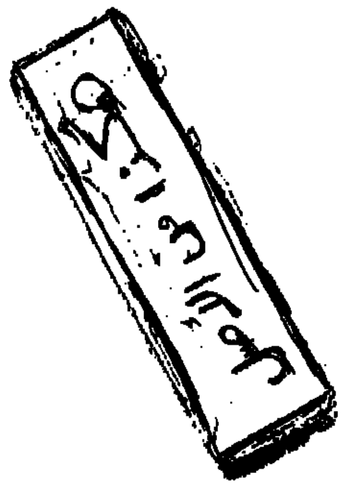

סוף סוף בישראל!

אשר 7 מיליון נשים צרפתיות (ועוד עשרות מיליונים ברחבי העולם) מביעות בה אמון מוחלט בכל חודש!

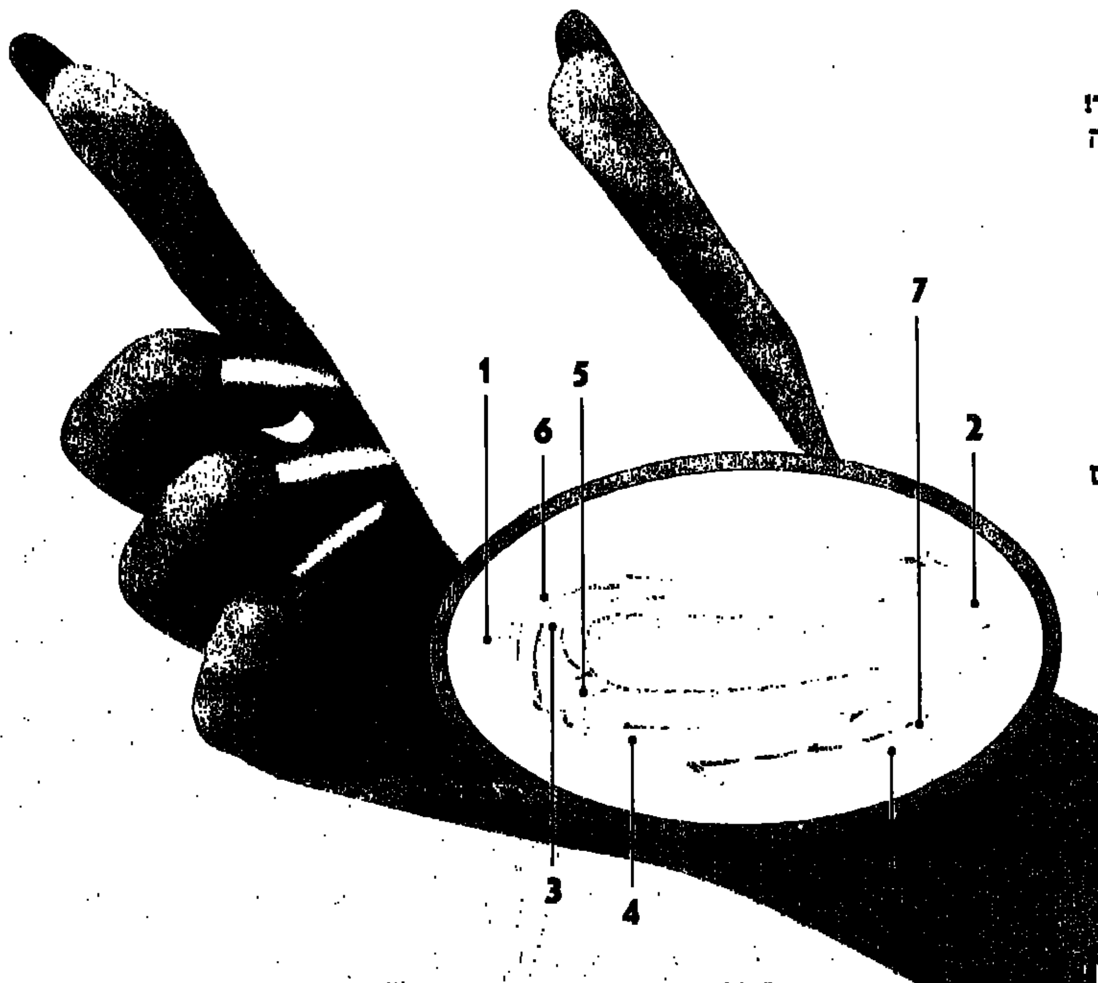

התחבושת ההגיינית של לוטוס, נועדה לך. האשה המשוחררת והפעלתנית הרוצה לקיים אורח חיים רגיל וחסר דאגה – גם בימי המחזור החדשי.

במעבדות המחקר של "לוטוס" – פותחה למענך התחבושת ההגיינית – הרב שכבתית – בעלת כשר הספיגה, האטימה והאמינות הטובים ביותר.

אנו בטוחים בעליונות הטכנולוגית של "לוטוס" ולכן, מזמינים אותך להביט אל תוך התחבושת, כדי שתוכלי להשוותה לתחבושות אחרות ולהבחין מיד בהבדל!

1. מעטפת עליונה – NON WOVEN – מסננת את הדם בכוון אחד אל השכבות הפנימיות ונשארת כמעט יבשה.
2. שכבת ספיגה ראשונה עשוייה צמר גפן אורירי.
3. עטיפת טשיו לשכבת הספיגה הראשונה.
4. שכבת ספיגה שניה, עשוייה סיבים סופר סופגים במבנה C להגברת כשר הספיגה.
5. עטיפת טשיו לשכבת הספיגה השניה.
6. מעטפת פוליאטילן לשכבות הספיגה למניעה מוחלטת של דליפות.
7. 5 פסי הדבקה מונעים כל תזוזה של התחבושת.
8. פס הסרה.

מחקר מעבדתי קובע – "לוטוס" התופגת ביותר!

מעבדת מחקר אובייקטיבית ובלתי תלוייה בבריטניה, בדקה את כשר הספיגה של 6 תחבושות הגייניות מוכרות והגיעה למסקנה ש"לוטוס" היא בעלת כשר הספיגה הטוב ביותר.

אריזה הגיינית ונוחה

כל תחבושת יחידה של "לוטוס", ארוזה בנפרד בנרתיק פלסטי המבטיח הגיינה מוחלטת.

התחבושת מקופלת ל־3 בתוך הנרתיק ולכן תוכלי לשאת אתך בתוך הארנק או בכיס הקטן תחבושת מבלי שאיש יבחין בכך.

שמרי על הנרתיק הפלסטי ותוכלי להשתמש בו גם לאחר שתרצי להפטר מן התחבושת. לבחירתך לוטוס – נורמל לנשים עם דימום רגיל או לוטוס – סופר לנשים עם דימום רב.

נסי את "לוטוס" חינם!

מלאי התלוש להלן ושלחי אותו אל: ת.ד. 21331 תל־אביב 61219
אנו נשלח לך שי חינם –
3 תחבושות ל...
אנו כה ב...

לכבוד "לוטוס"
שלחו אלי בבקשה 3 תחבושות הגייניות לנסיון.

שם ______
כתובת ______
______
מיקוד ______